

Otrický

ZPRAVODAJ

28. ROČNÍK • 6. DUBNA 2023 • ČTVRTLETNÍK OBECNÍHO ÚŘADU V OTNÍČÍCH

ČÍSLO

16

ZPRAVODAJ NA CESTÁCH

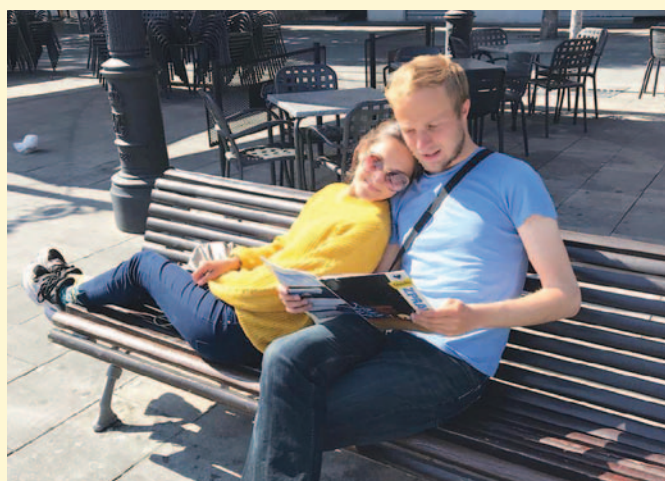
Zdravíme čtenáře ze zájezdu do Bratislavy

Posíláme pozdrav z karnevalu v Benátkách

Pozdrav z přístavu Acapulco v Mexiku

Zpravodaj ve španělském městě Gandia

Milí moji rodáci!

V prvních dnech nového letopočtu dovoluji si Vám zaslat přání všeho dobrého a krásného do každodenního života.

Už druhý rok žiji s rodinou své dcery v nejsevernější části naší krásné vlasti – na Frýdlantsku (Sudety...).

Den, kdy ke mně přicestuje Otnický zpravodaj, se stává dnem svátečním. Vždyť tak se dozvídám o všem, co se v mém rodišti děje. Všem čitelům obce i tvůrcům Zpravodaje přeji nepřehledné množství tvořivých impulzů k tomu, aby byly Otnice stále krásnější.

S úctou

Marie Jakubčáková (rozená Rafajová)

NA ŘÍMSE

Severním vichrem nebe zadunělo,
tma zalehla na beton ulice.
Na moje okno ptáče přiletělo,
úsměv mi sedl na líce.

Večer byl smolně temný,
na římse ptačí očka svítily.
Spolu s jeho hláskem jemným
vzpomínky dávné ve mně ožily.

Otevřela jsem okno zarosené.
On uletěl, jen na pozdrav křídlem zakýval.
Ach, z kterého to koutu země
a kdo si na mě vzpomínal?

Leť si, leť ptáčátko,
vždyť létání je život tvůj.
Na svých cestičkách zastav se nakrátko
a rodný můj kraj pozdravuj.

Marie Jakubčáková

Vážená redakce Zpravodaje, ráda bych touto cestou poděkovala Vám všem, kteří tvoříte náš Zpravodaj. Nám, kteří se akcí pro obec užitečných účastnit nemůžeme, přinášíte články o dění u nás. Jak sportovních, tak například o dobrovolnících, kteří pro krásu a ozelenění naší obce věnují kus svého volného času. Důkazy o této činnosti nám podávají fotografie téměř umělecké hodnoty. Velký dík prosím pošlete paní Jakubčákové-Rafajové za její nádherné články.

Nakonec ještě jeden velký dík všem, kterým stav naší obce není lhostejný.

Nedá mi to a musím dodat, že oslavovat výjimečné dny vystřelováním rachejtlí hlučných tak, že my dvounozí se děsíme a čtyřnozí sílí, vytváří jedinou vadu na kráse. Nelze rozsvěcovat rachejtle bez zvukových efektů?

Nebo proč neobnovovat výjimečné dny hranicí na kopci u ohně, jak ještě nedávno bývala vzpomínka na obětování života za pravdu mistrem Janem Husem. Stejně oslava narození Krista důstojně oslavována zhudbou pastýřů o Štědrém večeru. A konečně i uvítání nového roku zapálenou hranicí na kopci obce by nikoho nelekalo.

Ludmila Kaloudová

V aleji rozkvetlých jabloní
vítr se ve větvích honí.
Na nebi mraky se shlukují,
příroda překrásně voní.

Někdy se strhne bouře veliká
až srdce se ze strachu svírá,
blesky se křížují z daleka,
voda se rychle v kalužích sbírá.

Příroda s jarem se probouzí
zeleň z ní vytryskne ven,
naše starost a láska k ní nezmizí,
tak pečujme o krásu, co na Zemi chcem.

Těšme se z písni, co umí ptáci pět,
snažme se celou Zem milovat.
Zastavme čas a vraťme ho zpět,
pak nebudeme svých činů litovat.

Drahomíra Tišerová

Ve vzrostlých stromech naší obce se zabydleli kalousi ušatí. Nejčastější jejich potravou jsou hlodavci, zejména myši a hraboši, ale i potkani. Začátkem léta se mohou ozývat mláďata, jejichž hlas je poměrně pronikavé vrzání až pískání. Tím kalousí mláďata upoutávají rodiče a dožadují se potravy. Budme tedy tolerantní k hlasitému ptačímu dorozumívání, které po několika týdnech odezní.

Zdroj: Lucie Hošková, ČSO
Fotografie: Vojtěch Peksa

Okénkový adventní kalendář

Blížil se adventní čas a nám se ozývali nejen známí, ale i cizí lidé s dotazy, jestli se uskuteční opět okénkový adventní kalendář. A proč ne? Kalendář měl vloni velký úspěch: nejmladší děti se těšily na drobné odměny, dospělí si užívali zimní procházky. Já osobně adventní čas miluji. Procházet se navečer po ulicích a obdivovat nazdobené domy a předzahrádky. Okénkový adventní kalendář dodá ještě větší kouzlo. Cílem bylo každý den najít rozsvícené číslo v okně určitého domu, ať už podle krátké nápovědy, nebo mapky. Pro děti byla nachystaná adventní omalovánka. Po vykreslení všech okének mohly děti omalovánku odevzdat a získat pěkné ceny.

Letos jsme dali v kalendáři šanci novým adresám, aby cílem procházek byla také jiná místa. Přesto se

i letos objevily adresy, které se úspěšně zapojily minulý rok. Každý zúčastněný výzdobu pojal po svém a to bylo to pěkné. Stejně jako minulý rok jsme na prvního prosince navštívili naši „hasičku“ a na Štědrý den jsme se prošli k radnici. Zde se poslední číslo kalendáře rozsvítilo v okně naší knihovny. Ta celý adventní kalendář uzavřela spolu s krásnou slámovou výzdobou betlému, který se nacházel právě před jejími okny.

Všem zúčastněným moc děkujeme za jejich výzdoby a za přichystané překvapení pro děti.

A kdo ví, třeba se zase letos budeme všichni potkávat při hledání dalších okének.

Kateřina Krejčová

Vánoční koncert

K předvánočnímu času shon, zmatky a trocha toho stresu prostě patří. O to příjemnější jsou setkání, kdy všechny trable může člověk hodit za hlavu. A když si může k tomu dát pohárek vína, zaposlouchat se do krásných lidových písniček a při poslechu těch adventních se trochu zasnít, je to vždy příjemné. Přesně takovou akcí byl adventní koncert 4. prosince v dělnickém domě. Zahrát nám přijela slovácká dechová hudba z Blatničky. V první polovině koncertu, provázeném milým slovem kapelníka, nás muzikanti provedli svou tvorbou. Ve druhé polovině, věnované písním adventním a vánočním, se všichni posluchači ponořili plně do adventní nálady. Vystoupení nastupující generace muzikantů bylo milou pomyslnou třešničkou na dortu. Domů se všichni přítomní rozcházeli s pokojem v srdci a úsměvy na tvářích. Věřím, že energie načerpaná na

koncertě vydržela muzikantům i posluchačům minimálně do chvíle, kdy se připekla první várka lineckého. Anebo jsme díky ní mávli rukou nad tím, že letos okna prostě umytá přes svátky nebudou.

Vlastimil Baník

Koncert hudební skupiny Tónika v kostele

Adventní čas mnohým z nás zpříjemnil koncert hudební skupiny Tónika, který se konal v prosincový sobotní podvečer v místním kostele sv. Aloise. Koncert byl skutečně krásný. Milým mluveným slovem jej provázal Radek Mezuláník. Vřelé díky za pohlázení po duši. Závěrečný aplaus ve stoje byl přirozenou reakcí na hluboký emotivní zážitek z celého večera. Jelikož byla hudební skupina Tónika pro mnohé z nás neznámá, požádali jsem je, aby se představili.

Pěvecký sbor Tónika

Jsme hudební skupina, která má radost z tvoření a interpretace hudby.

Loni na jaře si jedna z našich členek začala plnit svůj sen. Společně jsme rozhodly sítě a v měsíci dubnu roku 2022 jsme se sešly na první společné zkoušce, v ženském složení. Původní plán zpívat jako ženský accapella sbor se nám přestal zamlouvat a po setkání s kytaristy Stanislavem Smetanou a Michalem Dufkem na svatbě jedné z našich zpěvaček bylo rozhodnuto. Budeme kapela! ● Ve složení Lenka Halová (zpěv, housle, flétna), Lenka Vaculíková (zpěv), Věra Špačková (zpěv, housle), Michaela Laichmanová (zpěv), Hana Vaculíková (zpěv, flétna), Michal Dufek (zpěv, kytara), Stanislav Smetana (zpěv, kytara, harmonika, basa) zpíváme od června roku 2022.

Společná setkávání a zkoušení nás baví a dá se říct, že je to pro nás relax. I když jsme spolu krátce, už jsme zvládli v létě 2022 vystoupit na dvou svatbách. Jedním z našich prvních velkých projektů, byly vánoční koncerty v období adventu, které jsme zahá-

jili na bohoslužbě u baptistů v Brně. Další koncerty se uskutečnily v kostele sv. Aloise v Otnicích, v Kapli Panny Marie Sněžné v Hruškách a v kostele sv. Václava v Lovčičkách. Zejména koncert v Otnicích byl pro nás ohromnou zkušeností a doslova nás dojaly ovace ve stoje. Vánoční koncerty některé posluchače natolik oslovily, že jsme byli požádáni abychom se stejným programem vystoupili v rámci novoročního koncertu v kostele v Násedlovicích. Bylo to pro nás jiné, protože jsme poprvé hráli před neznámým publikem.

Ani po Vánocích jsme ale nezaháleli. Máme za sebou již několik koncertů, mezi které patří již zmínovaný novoroční koncert v kostele v Násedlovicích, zahájení vinařského plesu v Újezdě u Brna a také hudební večer v Lovčičkách, který měl natolik skvělou atmosféru, že předčil veškerá naše očekávání. Zároveň se připravujeme na živý vstup v Country rádiu v Praze a současně s tím plánujeme další koncerty a určitě brzy i u vás v Otnicích. Postupně doplňujeme náš repertoár, obzory, a protože jsou mezi námi i zkušenější a šikovní skladatelé, tak se třeba brzy dočkáte i vlastní tvorby.

Rozhovor s Veronikou Chamerovou

Během adventního a vánočního času zdobil otnické náměstí nový betlém. Dřevěnou část betlému zhotovil Vojta Jedlička ze Šaratic, který vyrábí krásné věci ze dřeva. Slaměné postavy vytvořila Veronika Chamerová, která už sedm let bydlí v Otnicích. Veronika pracuje v družině ve škole v Újezdě u Brna, ale v současné době je na mateřské dovolené. Veronika je velmi kreativní, má spoustu zajímavých nápadů a jelikož se nyní nemůže realizovat ve škole, tvoří pro místo, kde žije. Vyrobita nádherné kulisy na dětský maškarní ples, také velikonoční za-

jíce a další výzdobu ze slámy před radnicí a adventní a vánoční čas nám všem zpříjemnila vytvořením betlému. Nejen místní obyvatelé byli nadšení.

Veroniko, kdy tě napadlo udělat v Otnicích na náměstí betlém?

Na jaře při instalování velikonočních zajců mě oslovil pan starosta, jestli bych nebyla ochotná vytvořit i betlém. Tenkrát jsem řekla, že není problém, pokud seženou slámu a jiný potřebný materiál. Pak už se čekalo na vhodné počasí a dobu, kdy začít.

Kde jsi se to naučila a kde jsi vzala materiál?

Na internetu jsem se inspirovala obrázky jiných betlémů a v září jsem se do toho pustila. Ve skvělé spolupráci s obcí, co se týká zásobování materiálem a otevřeným účtem ve stavebninách. Začala jsem nejdříve tvořit dřevěné konstrukce ze střešních latí a palubek, které jsem měla doma v zásobě. Pak jsem vše obalovala slámou a omotávala dráty a provázky.

Jak dlouho jsi postavy do betlému tvořila a kdo ti pomáhal?

Cela práce mi trvala asi měsíc a pomocníky jsem občas měla mého muže a moje děti.

Z čeho máš největší radost?

Po samotném umístění do přístřešku a dekorování mi největší radost dělají úsměvy dětí a všech ostatních, kteří se při procházkách zastavili a třeba se na památku vyfotili s Ježíškem nebo s jinou postavou.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí, zdraví, radosti a tvůrčích nápadů.
-red-

Ženy na radnici vytvářely krásné vánoční svícny, které zdobily sál dělnického domu i prostory obecního úřadu.

21. prosince

*Když venku zvonky zvoní,
Štědrý večer se už blíží.*

*Za pár dní je Nový rok,
budeme mít zase ohňostroj.*

*Dárky, radost a štěstí,
venku konečně zase sněží.*

*Šampaňský a prskavky,
odpočítáváme minutky.*

*Děti ke stromečku běží,
dárky tam jen tak leží.*

*Půlnoc už je za námi,
a Nový rok je tady.*

*Rozbalování to je sranda,
když je u toho celá rodina.*

Simona Matějčková

Rozsvěcení vánočního stromu

Otničtí hasiči připravili výborné občerstvení

Zvonička pro štěstí

Mužský pěvecký sbor Blondáci

Ženský pěvecký sbor KOS (Kulturní otnický spolek)

Folková skupina Standa-band Brno

Pěvecký sbor dětí z místní základní školy

Vážení a milí spoluobčané, dny se prodlužují, krajina se probouzí ze zimního spánku a jaro nabírá na síle. Pro mnohé z nás nastává nejkrásnější období v roce, kdy vše raší, kvete, voní a je plné života. Každý začátek roku je vlastně vždycky plný změn, protože život sám o sobě je jedna velká změna. A kdo by tomu nechtěl věřit, toho musely poslední roky nadobro přesvědčit. Začátkem předchozích roků byla pandemie, válka, změny cen energie a jiné. Ne všechno sice můžeme vlastním přičiněním ovlivnit, ale nezdířka záleží i na nás, zda jsou přicházející změny k lepšímu. Blíží se ale jaro. Přinese nám všem spoustu nové energie, která je, světe, div se, zadarmo. Energie a zadarmo. Použijme ji proto k tomu, aby nás změny letošního roku posunuly zase o kus dál. A především, zůstaňme dál co nejvíce spolu, co nejméně rozdělení. To všichni potřebujeme snad ze všeho nejvíce.

Tak jako v předchozích letech mi dovoďte, abych vás na začátku roku seznámil se vším, co letos plánujeme realizovat. Velkou investiční akcí letošního roku bude vybudování nové komunikace na Pančavě – k domu Josefa Hudečka. Ve výběrovém řízení byla již vybrána firma Swietelsky, stavební s.r.o. Brno. Stavební práce začnou přibližně v polovině dubna a stavba by měla být dokončena do konce prázdnin. Po celou dobu stavebních prací bude nutné zařídit prostor pro staveniště a zázemí stavební firmy. K tomuto účelu bude využit prostor před dělnickým domem. Tímto chci upozornit občany, kteří parkují před dělnickým domem, že v období od poloviny dubna do konce prázdnin tam nebude možné parkovat. Celkové náklady na realizaci nové komunikace se pohybují ve výši pěti milionů korun. Další velkou investiční akcí (po několika letech slibování) je realizace využití prostoru v ulici Květná. Konečně se nám podařilo získat veškeré dokumenty k zahájení stavebních prací. V době, kdy píšu tento článek, je vypsáno výběrové řízení na dodavatele, takže vám nyní nemohu sdělit, která firma bude vybrána na realizaci akce. Věřím ale, že se v co nejbližší možné době po podpisu

smlouvy o dílo zahájí stavební práce a během roku bude stavba dokončena. Moc bych si to přál, protože to vnímám jako můj velký závazek vůči občanům v okolí prostoru Květná, kdy jsem už několikrát sliboval, že se bude realizovat a stále se nic nedělo.

Jak jsem psal v úvodu článku, je dobré hojně využívat energii od sluníčka, které nám ji dává v plné síle. Proto jsme v závěru loňského roku instalovali na střechu obecního úřadu fotovoltaické panely a vyrobenou energii využíváme na chod úřadu. V letošním roce jsme prostřednictvím dotační agentury Renards, dotační s.r.o. Brno podali žádost o dotaci na dodávku a montáž fotovoltaické elektrárny na střechu budovy základní školy. Přebytky vyrobené energie budou využity v mateřské škole. Věřím, že s žádostí o dotaci uspějeme a budeme tak moci opět využít energii samotné přírody. S tímto projektem souvisí též oprava střechy na základní škole. Plánujeme postupně opravit a vyměnit stávající plechovou krytinu na celé budově základní školy. Je také podána žádost o dotaci na opravu a výměnu povrchu tenisových kurtů. Rozhodnutí o přidělení dotace nemáme dosud k dispozici, ale doufám, že i tento projekt se v letošním roce zrealizuje.

Obec podala žádost o dotaci na nákup 95 kompostérů o objemu 2000 litrů, které budou zdarma předány občanům. Součástí tohoto projektu je nákup štěpkovače pro potřeby obce. Dalších 50 kusů kompostérů o objemu 1000 litrů je pro občany obce připraveno v projektu, do kterého je obec zapojena v rámci žádosti o dotaci DSO Region Cezava. Pokud by byly schváleny žádosti o dotaci na oba projekty, můžeme nabídnout občanům obce 145 kusů kompostérů, které mohou získat bezplatně, formou výpůjčky, a tak využít biologický odpad ze svých zahrad k výrobě vlastního, kvalitního kompostu.

V první polovině letošního roku bychom chtěli též dokončit rekonstrukci třetího oddělení mateřské školy tak, aby mohlo být nové oddělení připraveno na otevření od začátku školního roku. Dále nás čeká příprava projektů na další investiční akce, které má obec v plánu realizovat. Jsou to projekty na opravu komunikace u sběrného dvora, u domu Jaroslava Bajera, v ulici Za Drahy. O dalších akcích vás budu samozřejmě informovat po celý rok.

Milí spoluobčané, přeji vám všem, abyste toto období přicházejícího jara prožili v síle světla, naděje i nového života. Též vám přeji krásné, klidné a požehnané prožití svátků velikonočních, mnoho radosti a lásky ve vašich rodinách. A světlo přicházející z velikonočního Zmrtvýchvstání ať prozáří a naplní vaše srdce.

V Otnicích 1. března 2023
Pavel Mezuláník, starosta obce

Plán akcí na rok 2023		Rozpočet
Květná – komunikace a parkoviště - Výběr dodavatele + realizace	§ 2219	5 000 000
Založení vybraných krajinných prvků v k.ú. Otnice – Následná péče	§ 3745	1 835 000
Cesta od DD po RD Hudeček – realizace	§ 2212	5 500 000
Tenisové kurty – výměna povrchu + odvodnění – realizace	§ 3113	3 000 000
Oprava střechy nad zdravotním střediskem	§ 3612	300 000
ZŠ – Rekonstrukce podlah – 4 učebny + rekonstrukce střechy	§ 3113	1 146 294
MŠ – vybavení a rekonstrukce 3. oddělení	§ 3111	205 000
Rozšíření MŠ – nástavba – projektová dokumentace	§ 3111	450 000
Cesta u RD Bajer-Zehnal – projekt	§ 2212	250 000
Cesta před sběrným dvorem – projekt	§ 2212	250 000
Oprava cesty ulice Za Drahy (před RD Peksa)	§ 2212	500 000
Oprava – výměna sloupů a svítidel VO, za LED (Lipová, Za Drahy)	§ 3631	500 000
Oprava věžních hodin	§ 3330	50 000
Oprava křížů v k.ú. + výmalba kapličky	§ 3326	80 000
Výkup pozemků	§ 3639	800 000
Oprava chodníků ul. Lipová a Květná - projekt	§ 2219	100 000
Výměna el. rozvodové skříně na KD	§ 3613	50 000
Studie areálu za hřbitovem+ umístění tělocvičny a penzionu	§ 3612	150 000
Oprava půdy – budova bývalé hasičky	§ 3639	100 000
Oprava místních komunikací systémem Patchmatic	§ 2212	200 000
Zlepšení separace odpadů	§ 3725	42 000
Oprava fasády na DD + venkovní žaluzie	§ 3392	1 000 000
Oprava VO na sběrném dvoře	§ 3631	100 000
Výměna plynových kotlů Zdravotní středisko 7× + byt u ZŠ	§ 3612	800 000
Výsadba další zeleně	§ 3745	100 000
Celkem		22 508 294

Mimo rozpočet na rok 2023		
Fotovoltaika na budově ZŠ – mimo rozpočet	§ 3413	2 500 000
Nákup komunální techniky – mimo rozpočet	§ 3745	320 000
Chodník přes kopec na Pančavě – mimo rozpočet	§ 2219	50 000
Nákup nového vozidla pro jednotku SDH (5 mil. – odhad)	§ 5512	
Chodníčky mezi hroby	§ 3632	50 000
Sochy na hřbitov	§ 3632	100 000

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ V OBCI OTNICE

Už od 1. ledna 2021 je v platnosti nový zákon o odpadech č.541/2020 Sb., který především zdražuje uložení odpadu na skládky, pokud obec přečerpá stanovený limit. V letošním roce je limit snížen na 180 kg/občana za rok. Se změnou zákona o odpadech vznikají pro obec i pro samotné občany nové povinnosti, týkající se odpadového hospodářství. Dle zákona o odpadech se bude každým rokem snižovat limit odevzdaných odpadů komunálního odpadu v kilogramech na občana a při překročení limitu bude navýšen poplatek za ukládání odpadů.

Výše poplatku za ukládání odpadů na skládku

Rok	Poplatek nad limit	Limit kg/občana
2021	800,00 Kč	200 kg
2022	900,00 Kč	190 kg
2023	1 000,00 Kč	180 kg
2024	1 250,00 Kč	170 kg
2025	1 500,00 Kč	160 kg
2026	1 600,00 Kč	150 kg
2027	1 700,00 Kč	140 kg
2028	1 800,00 Kč	130 kg
2029	1 850,00 Kč	120 kg

Přepočít množství komunálního odpadu v kg na občana v obci Otnice za rok 2022:

Svoz celkem 281,73 tun komunálního odpadu

Počet občanů k 1. 1. 2022 – 1651

Limit na občana v roce 2022 v obci Otnice – 171 kg

Přehled příjmů a výdajů obce Otnice na odpadové hospodářství v roce 2022:

Příjmy obce Otnice za odpadové hospodářství v roce 2022 – 1 053 698,- Kč

Výdaje obce Otnice za odpadové hospodářství v roce 2022 – 1 676 458,- Kč

Obec Otnice v roce 2022 doplatila z rozpočtu na odpadové hospodářství 622 760,- Kč.

Zastupitelstvo obce již schválilo v rámci zvýšení separace a třídění odpadů navýšení počtu sběrných míst v obci a zkrátilo tak docházkovou vzdálenost ke sběrným místům. V obci byly rozmístěny nádoby na tříděný odpad na čtyřech nových sběrných místech. Na sběrném místě „U hřbitova“ a „U stavebnin“ byly nově přistaveny kontejnery na drobné elektro.

Vývoj generování odpadu v obci Otnice

(t)	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Rok 2021	Rok 2022
Papír	8,1	8,1	7,8	23,4	25,6	18,8	31,9	16,1
Plast	13,6	13,8	17,8	22,4	19,9	21,9	23,5	22,7
Sklo	14,8	15,3	15,4	22,3	21,5	26,2	26,3	27,5
Směsný komunální odpad	217,1	217,8	209,4	265,6	276,4	321,8	316,1	281,7
Velkoobjemový odpad	73,9	87,0	84,1	76,6	88,9	140,0	113,6	107,7
Bio popelnice	94,5	101,0	90,9	82,4	82,3	98,9	109,3	97,7
Stavební suť	104,9	99,1	118,8	124,2	153,6	169,1	178,7	158,5
Nebezpečný odpad + pneumatiky	6,7	6,6	6,3	6,3	8,7	6,8	6,4	5,5
Oleje a tuky	0,3	0,2	0,2	0,8	0,8	0,9	1,2	0,8
Kovy	5,1	4,5	2,2	0,0	0,0	0,2	0,2	0,2
Oděvy	0,0	0,0	0,0	3,7	4,0	3,6	4,7	5,1
Odpady celkem (t)	538,9	553,4	552,8	627,7	681,5	807,8	811,9	723,5

Upozornění pro majitele psů

Upozorňujeme všechny majitele psů velkých i malých plemen, aby laskavě odklízeli psí exkrementy po svých svěřencích, kteří vykonají potřebu v obci. Také byste nechtěli nacházet psí exkrementy před vašimi domy, anebo na vašem trávníku kolem domu, či na předzahrádce.

Dále je dle Obecně závazné vyhlášky (OZV) č.1/2014 zakázáno pouštět psy na volno a bez náhubků mimo určené lokality pro venčení vašich miláčků. Berte prosím tímto i ohled na ostatní občany.

Volba prezidenta republiky – souhrnné informace – obec Otnice

	Okrsky			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	počet	zprac.	v %						
1. kolo	1	1	100,00	1 237	883	71,38	883	871	98,64
2. kolo	1	1	100,00	1 220	898	73,61	898	895	99,67

číslo	Kandidát příjmení, jméno, tituly	Navrhující strana	Politická příslušnost	1. kolo		2. kolo	
				hlasy	%	hlasy	%
1	Fischer Pavel	Senátoři	BEZPP	51	5,85	–	–
2	Bašta Jaroslav	Poslanci	SPD	70	8,03	–	–
*4	Pavel Petr Ing. M.A.	Občan	BEZPP	241	27,66	477	53,29
5	Zima Tomáš prof. MUDr. DrSc.	Senátoři	BEZPP	6	0,68	–	–
6	Nerudová Danuše prof. Ing. Ph.D.	Občan	BEZPP	165	18,94	–	–
+7	Babiš Andrej Ing.	Poslanci	ANO	296	33,98	418	46,70
8	Diviš Karel PhDr.	Občan	BEZPP	15	1,72	–	–
9	Hilšer Marek MUDr. Bc. Ph.D.	Senátoři	MHS	27	3,09	–	–

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje | Územní odbor Vyškov | Obvodní oddělení policie Slavkov u Brna

Bezpečnostní zpráva v obci Otnice za rok 2022

V obci bylo v roce 2022 spácháno 15 přestupků a 4 přečiny. Jednalo se o následující trestnou činnost:

- 8× přestupek v dopravě
- 5× přestupek na úseku občanského soužití
- 2× přestupek proti majetku
- 3× přečin – proti majetku
- 1× přečin – zanedbání povinné výživy

V porovnání s rokem 2021, kdy v rámci územního působení vaší obce bylo šetřeno 12 přečinů, došlo k poklesu trestné činnosti.

Je třeba stále upozorňovat zejména seniory, aby si dávali pozor na osoby vydávající se za pracovníky pojišťoven, bankovních ústavů či energetických společností, kteří se pod záminkou výhodnější smlouvy

nebo vrácení přeplatku snaží dostat do domů a svým lstivým jednáním zjistí místo úschovy finančních úspor důvěřivých občanů a v nestřeženém okamžiku je o ně připraví.

Také je třeba upozorňovat na stále více se rozmáhající podvodné jednání v kybernetickém prostoru, kde je tento druh kriminality na vysokém vzestupu. Zejména při nakupování zboží na internetových obchodech.

V obci nedochází k narušování veřejného pořádku, ani v době, kdy jsou zde pořádány různé společenské, kulturní akce. Stav komunikací je v obci na dobré úrovni.

Celkově lze bezpečnostní situaci v obci Otnice hodnotit jako dobrou.

Npor. Ing. Bc. Jindřich Fiala, vedoucí oddělení

Ochrana životního prostředí je pro naši společnost prioritou

Elektrospotřebiče jsou součástí našeho každodenního života a bez nich si běžný den nedokážeme představit. Elektroodpad je tak v současné době jedním z nejrychleji rostoucích druhů odpadu. Pro zajištění sběru a recyklace již vysloužilých elektrozařízení si naše obec vybrala ke spolupráci kolektivní systém ASEKOL. Elektroodpad obsahuje řadu zdraví škodlivých materiálů a zajištěním správné recyklace vysloužilých elektrozařízení přispíváme k ochraně životního prostředí. Recyklace navíc umožňuje opětovné materiálové využití a patří mezi základní principy cirkulární ekonomiky. Míra opětovného materiálového využití je velmi vysoká a dle jednotlivých typů výrobků dosahuje až 95 %.

Po obci byly rozmístěny nové nádoby na bioodpad s objemem 240 l. Nově se budou vyvážet v období březen až listopad 1× za čtrnáct dní a v období prosinec až únor 1× měsíčně.

Jakým rozsahem naše obec přispěla k lepšímu životnímu prostředí, se dozvídáme z environmentálního vyúčtování zpracovaného společností ASEKOL. Zodpovědnou recyklací vznikají úspory spotřeby elektrické energie, primárních surovin, vody, okyselování prostředí a produkci skleníkových plynů.

Certifikát environmentálního vyúčtování vyčísľuje přínos naší obce k ochraně přírody za rok 2022. Vyplývá z něj, že množstvím námi odevzdaných elektrozařízení jsme uspořili 52,59 MWh elektřiny, 5 014,65 litrů ropy, 176,65 m³ vody a 3,15 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů CO₂ ekv. o 30,11 tun, a produkci SO₂ ekv. (který zapříčiňuje okyselování prostředí) o 286,73 kg.

Každý kus vytríděného elektra se počítá, což dokazuje příklad 100 vytríděných notebooků, které uspoří 10 MWh elektřiny. Takové množství odpovídá tříleté spotřebě elektřiny rodiny žijící ve standardním bytu. Za 100 kg vytríděných elektrospotřebičů se ušetří takové množství ropy, které by stačilo na výrobu benzínu pro cestu z Prahy do Paříže. Děkujeme všem, kteří pečlivě třídí odpad a přispívají tak k ochraně životního prostředí.

* Environmentální vyúčtování je vypočítáváno pomocí studie životního cyklu výrobku (tzv. LCA – Life Cycle Assessment), která vypovídá o dopadech výroby a recyklace jednotlivých elektrozařízení na životní prostředí. Studie zohledňuje všech 6 skupin elektrospotřebičů, jejichž zpětný odběr kolektivní systém ASEKOL zajišťuje.

Nejlepší způsob je prevence

Odkud pochází komunální odpad, který putuje především do spaloven nebo na skládku? Pochází z našeho nákupního košíku. Recyklace je důležitá, ale nestačí...

Hlavní zásadou je nakupovat věci, které skutečně potřebujeme a které dokážeme dostatečně využít a předcházet vzniku odpadů.

Všimějme si, že při nákupu výrobků nekupujeme jen samotné zboží – kupujeme i jeho obal, který záhy nepotřebujeme.

Řadu věcí není nutné si kupovat, můžeme si je vypůjčit. Rozbitou věc můžeme nechat opravit. Tím ušetříme energii a suroviny

potřebné k výrobě nové věci. Využívejme opravný oděvů, obuvi, kabelek, deštníků, zipů... Oprava věcí šetří životní prostředí i náš čas a je cenově výhodnější.

V obchodech preferujeme méně zabalené zboží.

Víte, proč je bonboniéra tak drahá? Není to lepší čokoládou, ale množstvím obalů, ve kterých je zabalena. Její cena je vysoká, a to nejen z hlediska peněz, ale i z hlediska zátěže životního prostředí. Nejlepší je navštěvovat tzv. bezobalové obchody, kde nám zboží prodají do našich vlastních obalů, do nádob, které si přineseme.

Zdroj: www.veronica.cz

Na pečivo, ovoce či zeleninu si můžeme vzít svoje sáčky. Není nutné brát si pořád nové. Nejbližší bezobalový obchod s širokou nabídkou potravin je Dokola ve Slavkově u Brna, Husova 58. V Brně je jich několik. Nejbližší vlakovému nádraží je Brána ke zdraví, Orlí 17.

-red-

Nové REUSE centrum na sběrném dvoře v Otavicích

Co znamená REUSE? Znovu využij. Je to místo, kam můžeme bezplatně odevzdat drobnější funkční předměty (nádobí, obrazy, přepravky, hračky, sportovní potřeby...), které bychom jinak vyhodili. Máme tak možnost věci snadno darovat, aby posloužily ještě někomu jinému. Je to jeden z nejjednodušších způsobů, jak darovat pro nás nepotřebné funkční věci dál. V REUSE centru si můžeme také pořídit použité věci, které darovali ostatní. Můžeme jen darovat nebo jen pořizovat.

Pravidla a přehled, co lze a nelze ukládat najdeme u vchodu do REUSE centra na sběrném dvoře.

Počty kontejnerů na sběrných místech v obci od 1.1.2023

Sběrné místo	Plasty 1× týdně	Papír 1× za 14 dnů	Sklo bílé + barevné 1× měsíčně	Tuky	Oděvy	Drobné elektro	BIO
Stavebniny	4	2	1	1		1	
PodVodárnou	3	3	1	1			
U hřbitova	6	6	1	1	2	1	
Dělnický dům	2	1	1	1			1
U kapličky	2	2	1	1			
Proluka Milešovská	1	1					
ul. Nová u Smetanů	2	2	1	1			3
ul. Lipová u Bublů	1	1					1
ul. Severní u Leváků	2	1					2
ul. Za Drahy u Nováků	1	1					
Celkem	24	20	6	6	2	2	7

Podporujeme malé velké služby v naší obci

Každé víscé dominuje kostel. V každé vsi je otevřená hospůdka. V téměř každé vesnici je škola.

V Otnicích máme dokonce i lékárnou, cukrárnu, květinářství, poštu, sklenářství, obchody s potravinami, smíšeným zbožím i s drogerií. Nechybí tu kačeřnice, pedikúra, manikúra, kosmetička, masérka... Pro všechny je důležitá naše podpora. Využijeme místní služby, podpoříme jejich živnost. Podpoříme fungování služeb třeba i pro seniory, kteří se sami nedoprovází do vzdálenějších míst.

Naše obec již nějaký čas podporuje myšlenku fairtrade, férového obchodu. V Salvii si zakoupíte nejen kávu, čaj, ale i výborné čokoládové výrobky s certifikací Fairtrade. Otevřeno je od úterý do pátku odpoledne.

Pokud si půjdete vybrat řezané květiny, anebo letničky do místního květinářství, zároveň si můžete vybrat balení fairtradové kávy, čaje.

U Žbánek doporučujeme k vynikajícím záluskům objednat lahodný fairtradový čaj. A pokud bude v cukrárně zrovna zavřeno, nevadí, neb nyní U Marků mají otevřeno každý den v týdnu a také zde si pochutnáte na fairtradovém čaji, který vám milá obsluha nabídne ve třech příchutích.

Žel k naší lítosti skončila možnost objednávat lokální produkty prostřednictvím scuk.cz. Pokud byste věděli o někom, kdo by jednou týdně rád vydával objednané zboží, resp. obnovil nákupní skupinu Otnice, kontaktujte pro bližší informace organizátory na adrese: koordinatori@scuk.cz.

Bližší informace najdete též na FB Obec Otnice a Otnice – Místní sobě.

-red-

Férová snídane

piknikuji za pěstitele ve světě

FARNÍ ZAHRA DA OTNICE

Přineste fairtradové nebo lokální dobroty, které máte rádi.

sobota

13/5/2023 10-12 hod.

Děti narozené v roce 2022

Mikuláš Ondra
Matěj Šebesta
Jan Novotný
Valentina Volfík
David Kraus
Artur Junk
Václav Voráč

Julie Juránová
Natálie Elizabeth Benada
Laura Šarmírová
Šimon Bureš
Patrik Doseděl
Dominik Dobeš
Eleanor Novotná

Sňatky v roce 2022

Robert Skovajsa a Veronika Watzková
Jiří Urbánek a Monika Navrátilová
Karel Brož a Eva Rafajová
Josef Muric a Martina Hercíková

*Skutečné manželství
je zvláštní směsina lásky,
přátelství, smyslnosti a úcty.
André Maurois*

Dominik Levák a Lucie Chlubnová
Josef Nedoma a Hana Chovancová
Tomáš Vyvadil a Miluše Staňková
Jiří Jochman a Sabina Sušilová
Vlastimil Kladňák a Eliška Hašková

Novomanželé Levákoví

Novomanželé Muricovi

Jubilanti v roce 2022

Bubla Jaroslav	80 roků
Bublová Marie	80 roků
Drabálek Otto	80 roků
Dřínovská Ludmila	80 roků
Heřmanský Jan	80 roků
Procházková Marta	80 roků
Rafaj Jan	80 roků
Kalašová Anna	80 roků
Španělová Anna	80 roků
Valiánová Eva	80 roků
Vokálová Jana	80 roků
Zalaba Jan	80 roků
Kropáčková Marie	81 roků
Kolaříková Dobromila	81 roků
Lorenz Albín	81 roků
Drabálková Ludmila	81 roků
Hudečková Anna	82 roků
Zámek Jan	82 roků
Rafajová Miluše	82 roků
Borovička Miroslav	82 roků
Bubla Jan	83 roků
Komárková Marie	83 roků
Králová Anna	83 roků
Kundera Josef	83 roků
Buchtová Helena	83 roků
Luskačová Helena	83 roků
Neumanová Ludmila	84 roků
Pittová Vlasta	84 roků
Bočková Antonie	84 roků
Dřínovský Vladimír	85 roků
Luskač František	85 roků
Menoušek Stanislav	85 roků
Hoffmannová Ludmila	86 roků
Haška Bohumil	86 roků
Matyášová Ludmila	86 roků

Ludmila Kaloudová

Jaroslav a Marie Bublovi

Pavlovec Josef	86 roků
Václavková Vlasta	87 roků
Mazalová Františka	87 roků
Vašíková Ludmila	88 roků
Krausová Marta	88 roků
Kovářová Františka	88 roků
Novák Josef	88 roků
Neuman Josef	88 roků
Kunderová Věra	89 roků
Mezuláník Josef	89 roků
Matoušková Marie	90 roků
Matyáš Jiří	90 roků
Hutáková Růžena	91 roků
Marková Anna	91 roků
Kaloudová Ludmila	93 roků
Svobodová Marie	93 roků

*Základem zdraví a štěstí je střídmost ve všem,
v jídle, v pití i v jiných požitcích.
To je tajemství dlouhověkosti.*

Jan Amos Komenský

V roce 2022 nás opustili

Oldřich Kundera	61 roků	Josefa Šimandlová	88 roků
Marie Zámková	79 roků	Josef Dřínovský	78 roků
Josef Foltýn	72 roků	Jarmila Vojáčková	73 roků
Apolonie Jelínková	82 roků	Antonie Vojáčková	93 roků
Miloslav Polášek	80 roků	Františka Bulvová	79 roků
Jindřich Kosík	72 roků	Jarmila Staňová	79 roků
Michajl Žoček	70 roků	Zdeněk Špaček	84 roků
Miloslav Žiška	78 roků	Jaroslav Hložek	80 roků

Vzpomínka na pana Marka

23. ledna si andělé k sobě povolali poctivého promítače, Josefa Marka.

Dětství i školní léta prožil v Ottnicích. V šedesátých letech minulého století se přestěhoval do Bošovic.

Mezi jeho záliby patřila elektronika a televizní technika – opravoval televizní, rozhlasové přijímače i antény v širokém okolí. A možná i proto jeho největším celoživotním koníčkem byl film a kino. Díky tomuto koníčku se v kině v Bošovicích v roce 1963 seznámil se svojí budoucí manželkou. Stálé kino promítal v Bošovicích od roku 1962 v katolickém domě, po jeho rekonstrukci i v kulturním domě. Po širokém okolí bylo desítky let známé Letní autokino Bošovice v areálu Na Hájku. Josef Marek také promítal filmy v rámci letních kin na několika místech celé jižní Moravy. Po mnoha letech byl provoz stálého i letního kina v Bošovicích ze strany provozovatele, k jeho velké lítosti, ukončen. Ve spolupráci s Obecním úřadem Ottnice začal promítat v dělnickém domě. Potěšilo ho, že nedošlo ke zrušení kina jako v některých obcích a městech. Nerad opouštěl klasickou promítací techniku, ale i s digitalizovaným kinem se pomalu, ale se zaujetím šzil. Aktivně se podílel na výběru filmů pro veřejnost, pro děti a mládež, dokonce

i pro dopolední školní promítání. Snažil se vyjít vstříc našim leckdy náročným požadavkům, když jsme poptávali premiérové filmy. Rád se účastnil téměř všech pracovních setkání producentů a společností v Praze, odkud vždy přivezl horké filmové novinky. Poslední promítání Josefa Marka v ottnické kinokavárně bylo v prosinci. Březnová projekce již proběhla bez jeho osobní přítomnosti, ale díky jeho nadšení a aktivitě, neboť ještě v lednu filmy pro Ottnice objednal. Přestože na někoho působil svérázně, občas byl neústupný až tvrdošíjný, vždy jsme se spolu na konkrétním promítání domluvili a vyšli si vstříc. Měla jsem velké pochopení pro jeho filmový zápal a vizi – promítat více filmů a častěji. Prostřednictvím jeho známostí mezi produkčními společnostmi se v Ottnicích promítaly divácky úspěšné filmy nejen české, ale třeba i oblíbené francouzské komedie. A to v kinokavárně i během srpnového letního kina. Žel mu už nepoděkuji, už si nepřečtu e-mail: “Paní Dagmarko! Vyšel zbrusu nový film, čeká od distributorů na schválení. Bylo by třeba zajistit promítání a udělat pro to všechno.”

Pozn.: Děkujeme rodině za poskytnutí životopisných dat.

-red-

Pane Marku, celý život jste byl oporou rodině, zejména manželce Ludmile Markové a vašim dětem, vnoučatům. Chybíte nejen jim, ale i nám, fanouškům kin, kteří patřili do Vaší filmové rodiny. Tak všem nahoře promítejte se stejnou vervou jako doposud. A pozdravujte Antonína Hoffmanna, který je jistě rád, že na to nebeské promítání teď nebude sám.

*Dagmar Kovaříková,
za ottnický filmový klub*

*Hvězdičky zlaté, mám Vás tolik rád,
když Vás tak vidím nebem se třepotat.
Planeto, jako v poli ohýnek,
ba jako večer řada okýnek.
Kdo se z Vás dívá asi dolů k nám,
andělé strážní prý jsou tam.
Kdybych já věděl, která as to je,
za níž se anděl můj strážný ukryje.*

Jan Neruda

Tříkrálové zamyšlení

Přemýšleli jste někdy nad symboly Tří králů? Co nám tím vlastně historie chce říct? Jak se z ní máme poučit? A kdo koho vlastně obdaroval? Není důležité, jestli dotyční Králové byli tři, čtyři nebo pět, ani odkud přesně přišli a zda to byli Mágové nebo Králové. Důležité je, že to byli pohané, ale přesto se Kristu v jesličkách poklonili (padli tváří k zemi) – a měli velkou úctu. A co my? Klanět až k zemi se nemusíme, ale jakou úctu máme? K sobě navzájem? K Bohu?

Když bychom se podívali do historie, zřejmě to bylo nějak takto: Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci z východu a ptali se: „Kde je ten právě narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svola všechny velekněze a učitele Zákona a vyptával se jich, kde a kdy se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka“. Tak si Herodes tajně zavola mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila. Poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit“. Když krále vyslechli, vydali se na cestu. Spatřili však hvězdu na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Vstoupili

do domu a spatřili nemluvně s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Obdarovali ho tím nejcenějším, co v té době měli.

A co my? Jsme schopni a ochotni v dnešní době vystoupit ze své komfortní zóny a obdarovat potřebné? Jak se i letos v sobotu 7. ledna ukázalo, lidé v Otnicích (i na mnoha jiných místech) jsou. Konala se totiž Tříkrálová sbírka, kdy se sešlo osm skupinek a naší obcí bylo slyšet radostné prozpěvování známé písně *My tři králové...* Děti byly nadšené, že mohou potěšit, a lidé zase s ochotou přispívali do kasiček, vědomi si pomoci potřebným. To je prostě čisté mnogogenerační vzájemné obdarování. No řekněte, co může být hezčího? A o tom to je. Nehledět jen na sebe, ale dívat se kolem sebe, a pokud je to v mých silách, tak pomoci. Na závěr ještě díky všem koledníkům za vytrvalost a ochotu udělat něco pro dobrou věc ve svém volném čase. Děkuji dárcům za štědré dary a milá přivítání. Taková byla letošní Tříkrálová sbírka, při které se v Otnicích vybralo celkem 63 279 korun. Sběrka byla organizovaná pod záštitou Oblastní charity Hodonín. Věřte, že takové dny mají svůj smysl.

Petra Partyková

Svátky o naději

Rádi někdy uvažujeme, zdali jsou Vánoce více než Velikonoce. Bude to asi vždy otevřená otázka. A nemusí to být jen z pohledu křesťanského. Také má někdo třeba v oblíbě zimní období a jiný sváteční dny na jaře. Podle nadpisu obojí svátky připomínají nový život. Ve vánočním času narozením Dítěte v Betlémě, v prožívání velikonočního nadějí, že dospělý Vykupitel nabízí svou smrtí novou příležitost.

Děti se vícekrát ptají, jak to je, že na jedné svíci v kostele je letopočet starého roku, když už máme třeba březzen. Velikonoční svíce – paškál se právě poprvé zapaluje až na Bílou sobotu. Je to symbol jakoby protržení tmy, kdy se nese toto jediné světlo potměným chrámem v první části obřadů takzvaného velikonočního bdění. Může nám to též připomenout krásné osvětlení hrobů našich blízkých v dušičkovém týdnu.

Můžeme se více soustředit na to, co je nám bližší, klidně po celý rok. Jen bych nám přál, ať z toho máme radost i užitek. Mě potěšil článek, nebo spíše úvaha z knihy Musíš výš – autora P. Jana Rybáře. Jmenuje se **Edisonův kříž**. Zdá se mi, že může povzbudit k prožití velikonočního období.

Každý žák hudební školy ví, že čím více má skladba křížků, tím je těžší. Bez nich by nebyla krásnější, snad jen lehčí ke hraní. Jak je to s křížky lidského života? Kříž není jen znamením na střeších a věžích kostelů. Je předznamenáním osnova našeho života. Pomáhá najít smysl bolesti. Pokud se jedná o utrpení v zápasu o dobro, o porodní bolesti lepšího zítřka, to chápeme. Ale co s utrpením dětí, nemocných, postižených, hladových nebo pronásledovaných? Co tam najdeme za smysluplnou souvislost? V životopisu známého vynálezce Edisona se vypráví o jeho podivuhodné růžové

zahradě. Nikde jinde nebyly tak krásné růže v takovém množství k vidění. Ale návštěvník k nim neměl snadnou cestu. S velkým vypětím sil musel projít otáčivým křížem turniketu, který Edison nechal pořídit u vstupu do růžového sadu. Jeden host se divil, proč tak velký vynálezce na nic lepšího nepřišel, než na tento nepraktický těžký kříž. Edison se usmál: Každý, kdo tudy projde, napumpuje mně 35 litrů vody do vodárny na střeše! A tak návštěvníci, kteří se opírali vši silou do kříže, netušili, že tím posloužili kráse růžového sadu.

Právě tohle je poselství kříže. Uvěřit, že utrpení může mít smysl. Pak se snáší lehčeji. Velikonoce to zvěstují všem hledajícím.

P. Pavel Buchta

BOHOSLUŽBY V DOBĚ VELIKONOČNÍ v kostele sv. Aloise

Květná (Pašijová) neděle

2. dubna – 9. 30 žehnání ratolestí a průvod

Zelený čtvrtek

6. dubna – 18. 30 Večerní mše na památku Večeře Páně

Velký pátek

7. dubna – 18. 30 Památka umučení Páně, den postu

Bílá sobota

8. dubna – 20. 00 Velikonoční vigilie neboli bdění

Neděle Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

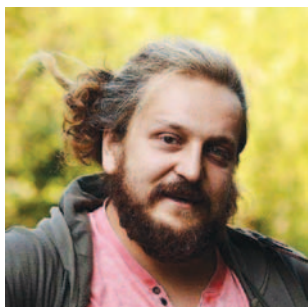
9. dubna – 9. 30 slavnostní mše a žehnání pokrmů

Pondělí v oktávu velikonočním

10. dubna – 9. 30 mše a pomlázka

Poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří ve svém volném čase uklízí kostel sv. Aloise a podílejí se na krásné výzdobě kostela i kapličky.

„Pájo, ty jsi z Otnic?“

Tuto zprávu poslal Pavlíně Bublové Jan Kramář. Setkali se na mantrování v Brně, kde Honza hrál na kytaru a zpívali společně mantry. Společné zpívání je krásné a vždy potěší na srdci i na duši. Honza Kramář pak napsal, že má doma text, jehož autorem je jeho pradědeček a ve kterém je psáno, že pochází z Otnic. Jak je ten svět malý. Všude se mohou setkat lidé, kteří mají společné předky, společné místo, společné zájmy. Děkujeme Honzovi Kramářovi za poskytnutí textu i fotografie. Do tohoto vydání Otnického zpravodaje zařazujeme text o vzniku rodiny

Kramářovy a jejich osudu. V příštím vydání budeme pokračovat textem o životě Jana Kramáře, narozeného v roce 1883. Děkujeme všem za příspěvky do historického okénka. Díky tomu můžeme zjistit, jak se dříve žilo.

Vznik manželů a rodiny Antonín a Marie Kramářovy. Tak vyprávěli rodiče svým dětem.

Tomáš Kramář čtvrtláník měl syna Antonína, naroz. 5. 9. 1840 a chtěl ho zachránit od povinné služby vojenské, která byla v tu dobu na 7 roků, tak musel se Antonín oženit. Tehdy zněly vojenské zákony, kdo měl majetek, zemědělství, nemusel na vojnu.

Antonín měl snoubenku Marii, dceru Antonína Hermanského, pololáníka, nar. 2. 7. 1844 a tak přišla dohoda oboustranně rodičů k námluvám mladých manželů.

Zvykem bylo, že majetek byl připisován před sňatkem notářem a zaknihováno v pozemkové knize a zvláště, kdo žádal sprostění vojenské služby.

Teprve ženich, nevěsta a dva svědci šli na faru k faráři ohlásit vstup do manželství. Ohlášky hlásil kněz v kostele třikrát a na přání obou stran jen jednou a ne-

bylo-li překážek, mohla být svatba. A tak se stalo, že Antonín 21 roků a Marie 17 roků byli sezdaní roku 1862 4. 6. a tak vzniklo nové manželství a hospodářství.

Antonín dostal od otce $\frac{1}{4}$ lán v polnostech, dům a celý hospodářský inventář a stal se Antonín veměnkářem.

Marie dostala věna v polnostech, dobytku a výbavu, takže vlastnili asi 50 měřic pole.

Svatba byla velká, obě strany měly početné rodiny a velkou přízeň. Již týden před svatbou se peklo, smažilo a zabíjelo a zařizovaly se místnosti pro svatebčany.

Ve vesnici se jen mluvilo o svatbě. Zvykem bylo, že si museli novomanželé vykupovat manželství ze svobody tím, že mládenci a děvčata a celý dorost zastavili cestu, stáli a nastrojenými plachty, blíže kostela a průvod procházel a dával peníze na talíře jako zproštění svobody mladých manželů. Po sezdaní šel již průvod s hudbou k domu svatby. Dveře domu zavřeny. Novomanželé tloukli na dveře. Vyšli, staří hospodáři a kuchařky. Jedna kuchařka měla mísu s vodou, ručník, druhá šufan na polévku. Nastala gratulace novomanželům a po přání novomanželé slíbili, že ona bude dobrá kuchařka a hospodyňka a on dobrý hospodář a vešli celý průvod svatebčanů dovnitř domu svatby.

Po usazení hostů za stoly bylo připraveno na nich všechno pro pohoštění, nastává obsluha, všichni předem dostali, ale novomanželé až naposledy. To znamenalo, že vždy přednost mají návštěvníci nebo najatí pracovníci a pak hospodář, hospodyň a domácí. Po hostině svatebčané v čele, hudba, šli do hospody k tanci a zpěvu. Novomanželé s několika ženami, s koláči v koších došli později a všichni v hospodě dostali svatební koláče, a tak svatba trvala po tři dny.

Autor textu Jan Kramář

Po svatbě nastal velký úklid a mladá žena se přestěhovala k manželovi do domu č. 42 a společnému majetku. Nastalo mnoho starostí a práce. Pole málo oseté, dobytek nedostatečný, hospodářské nářadí sešlé, začalo se budovat z mála a k práci byli pouze dva. Ve dne v noci se pracovalo. Za nedlouho se narodilo dítě. A to už bylo přitížení. Všady se muselo jít s dítětem. Jedno odrostlo, přišlo druhé, takže jich bylo deset. Antonín, Katina, Marie, Barbora, Antonie, Cyril, Anna, Jan, Františka a Robert nar. 1887 6. 1. poslední. Takže za 25 roků manželství vzniklo 10 dětí, a to bylo otci 46 a matce 42 roků.

Jak shora uvedeno vyprávěli nám naši rodiče. Já jménem Jan z početné rodiny vzal jsem si za úkol, že bude ve vyprávění pokračovat.

Bylo nás 10 dětí. Největší zatížení rodičů v hospodářství.

Kateřinu za svobodna jsem neznal. Byla provdána za Frant. Harašty v Chrlicích a měli hospodářství.

Antona jsem poznal, když již ženatý dojel s manželkou k nám rodičům. Byl řezníkem a zavedl si řeznictví a uzenářství.

Marie a Barbora byly zaměstnány v Brně v továrně na svíčky a mýdlo. Jednou za týden dojížděly domů, vždy v sobotu. Po dospělosti se provdaly.

Marie provdala se za Frant. Okurka do Lovčiček, vlastnili chaloupku, několik políček, jinak pracovali v lese a nahodile u rolníků.

Barbora provdala se za Jos. Jelínka obuvníka do Vranovic. Vlastnila domek a pár malých políček a on prováděl řemeslo.

Antonie provdala se za F. Ondry, pekaře, vlastnili chaloupku těžko postavenou, rovněž pár kousků pole a pracovali, nahodile u zemědělců a jinak.

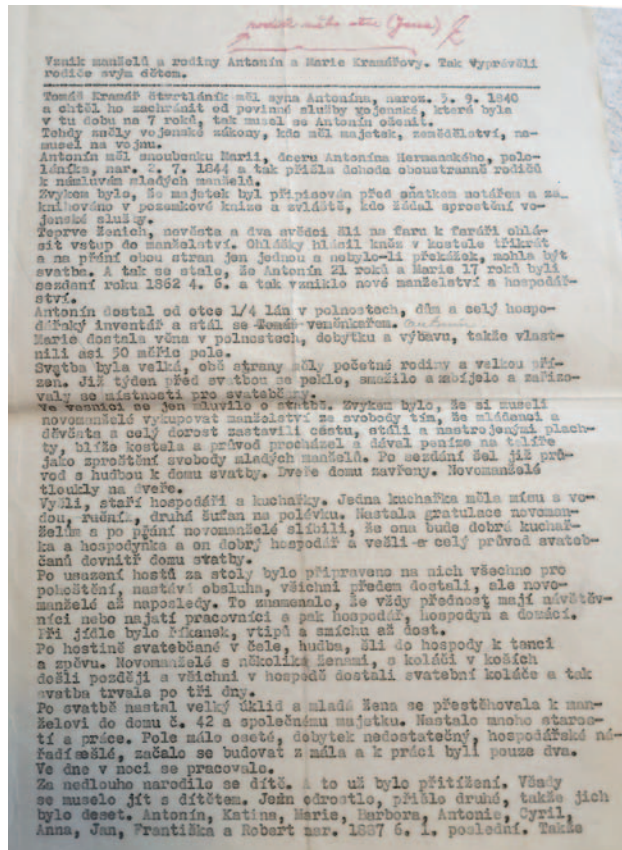
Cyril v tu dobu byl na vojně. A já Jan převzal koně a s otcem jsme hospodařili.

Anna byla ve dvoře k ruce paní správce a provdala se za Vagnera, sedláře, který pracoval řemeslo ve dvoře u správce Volfa. Vlastnili chaloupku a pár kousků pole.

Cyril přišel z vojny a oženil se. Otec mu dal zbytek pole a hospodářský inventář, koně a dobytek a šel do výměnku.

Františka provdala se za L. Kořínka, obuvníka z Chrlic. Vlastnili chaloupku, několik políček a on prováděl řemeslo. A já Jan asi r. 1901 opustil jsem domov a moji rodnou obec a již jsem se domů nevrátil. Pracoval jsem v Brně v Pivovaře, ve sladovnách až r. 1906 jsem byl odveden a toho toku jsem narukoval a r. 1909 po vojančině šel jsem na dráhu.

Bratr **Robert**, tuto dobu vyučen zámečnickem a kovářem, rovněž se zaměstnal na dráze a již se také domů navrátil.

Mám-li podat svůj úsudek o celém vzniku a životě v rodině, je to pro každého výstraha, zvláště pro rodiče, zatížené dětmi. A tak jsme všichni děti těžce nesli nerozumné jednání děda a našich rodičů a jejich neštěstí a starosti.

A jen nutno také uvést jen těch nejpostíženějších dětí: rodičů Okurkových. Děti již v útlém mládí pozbyly oba rodiče, takže zůstaly na libost a nelibost cizích lidí, takže jejich život byl smutný až trapný.

Děti Ondrovi. Rovněž malí k práci a výdělku, pozbyly tatínka ještě mladého a všechna starost o děti připadala mamince. Výdělku nebylo, takže děti a starostlivá matka těžko nesla velké utrpení a starosti.

Děti Vágnerovi pozbyly rovněž otce, byly neodrostlí a maminka musela se starostí, jediná o děti a svoji práci a nahodilém výdělku dochovat všechny ve zdraví. Tedy tak až dospěla nerozvážnost.

Další rodiny, děti sester a bratří, vychovali oba rodiče, takže měli děti život lepší.

Poměr dětí z jedné rodiny bylo 10, žije ještě čtyři. A z 10 rodin dětí bylo 32.

Rodiče zemřeli: otec 10. 6. 1926, matka 29. 12. 1928.

*Tento památník napsal Jan, nar. 16. 5. 1883,
člen početné rodiny.*

V Přerově dne 1. 12. 1963

Úsudek a posudek patří čtenáři.

Otnická knihovna získala krásné ocenění

Ve středu 7. prosince loňského roku získala naše knihovna ocenění Komunitní knihovna Jihomoravského kraje 2022 v kategorii obcí od 1 001 do 3 000 obyvatel.

Slavnostní setkání se konalo pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje Mgr. Jana Grolicha a náměstka hejtmana Mgr. Františka Lukla, MPA v prostorách historické budovy Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Ocenění bylo předáno také z rukou prof. Tomáše Kubíčka, Ph.D., ředitele Moravské zemské knihovny v Brně. Za naši obec se slavnostního ceremoniálu zúčastnil starosta obce Pavel Mezuláník a knihovnice Jitka Bublová.

Předávání cen předcházela návštěva pětičlenné hodnotící komise, která přijela do naší knihovny 15. listopadu. Členky komise zhlédly prezentaci o naší knihovně a ocenily její velmi zdařilou rekonstrukci, finanční podporu obce i množství rozmanitých akcí, které se v knihovně konají.

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedení obce, zastupitelům i zaměstnancům naší obce a také metodičce Jaroslavě Barové z Knihovny Karla Dvořáčka ve Vyškově za podporu. Všem čtenářům, návštěvníkům, dobrovolníkům knihovny ze srdce děkuji za přízeň. Velmi si toho vážím a těším se na příjemná setkání u dobrých knih, na pořádaných akcích nebo jen tak v naší knihovně. Díky vám to v knihovně žije.

Jitka Bublová, knihovnice

Mluvíme v bublinách

Jelikož se Klára Smolíková věnuje nejen psaní knih, ale je autorkou rovněž několika scénářů k počítačovým hrám a také komiksům, byl podvečerní workshop pro širokou veřejnost věnován právě poslední zmiňovanému žánru. Pryč jsou časy, kdy se na komiks pohlíželo jako na brak, v posledních letech si získává komiksová tvorba stále více příznivců. Koneckonců i český komiks má už také poměrně dlouhou historii. Kdo by u nás neznal Ferdu Mravence či nesmrtelnou partu z Třeskopsk, Fifičku, Myšpulína, Bobíka a Pindu. Dospělí i děti, kteří navštívili odpoledne knihovnu si mohli vyzkoušet, jak se takový komiks tvoří, jaké prostředky v komiksu použít a čemu se raději vyhnout. Děti odcházely z knihovny nadšené a dospělým neškodilo v předvánočním čase popustit uzdu fantazii a kreativně se vyřádit v příjemném prostředí naší knihovny a v milé společnosti spisovatelky Kláry Smolíkové.

Procestovali jsme Laos od severu k jihu

Už potřetí jsme v naší knihovně přivítali Janu a Vladimíra Poulíkovy z Hostěrádek – Rešova. Tentokrát se s námi podělili o zajímavé zážitky z cestování v jihovýchodní Asii. Laos je pro většinu z nás neznámá exotická země. Na fotografiích jsme obdivovali nádhernou přírodu. Překvapilo nás, že rýže není jen základní potravina, ale také se z ní vyrábí pivo, víno i pálenka. Přesto, že je to chudý

stát, žijí zde usměvaví lidé. Při sledování prezentace jako bychom se vrátili v čase. Prádlo perou v řece, umývají se v řece, vaří na ohništi ... Když nám cestovatelé vyprávěli o nocování ve stromových domech v džungli a jízdě na zip-linech, některým z nás se tajil dech nad jejich dobrodružnou povahou. Jana s Vladimírem nám opět připravili příjemný cestovatelský večer.

Projekt Jižní Morava čte 2022 byl v prosinci slavnostně ukončen v Brně

Všichni soutěžící, jejichž díla na téma „Co vpraví voda“ jsme zaslali do krajského kola, dostali pozvánku na slavnostní předávání cen, které se konalo buď v Divadle Polárka nebo ve Hvězdárně a planetáriu v Brně. Děti se setkaly s dalšími soutěžícími, organizátory i partnery projektu. Možná byl někdo smutný, že nevyhrál. Ale v životě se to tak děje. Abychom zažili radost, musíme poznat i smutek. Věřím, že děti a jejich doprovod potěši-

la návštěva divadelního představení nebo pořadu v digitáriu brněnské hvězdárny. Děkuji všem – dětem, rodičům i vyučujícím za účast v soutěži. Velmi si cením vašeho času, tvůrčího úsilí i chuti, s kterou jste se do soutěže zapojili. Díky vám jsme měli v knihovně krásnou a jedinečnou výzdobu. Těším se, že i v tomto roce se zapojíte do čtenářského projektu Jižní Morava čte 2023, tentokrát na téma „Nekonečný svět fantazie“.

Ozdoby z korálků

Krásné třpytivé korálky, šikovné ruce a trpělivost. Tyto tři věci byly základem pro vytvoření vánočních ozdob. Pod vedením Evy Matouškové jsme ve čtvrtek 8. prosince tvořili hvězdičky, sněhuláky nebo andílky. Někomu to šlo lépe, jinému hůř, ale všichni jsme si odnesli domů vlastnoručně vyrobené ozdůbky. Během tvoření jsme vyslechli dojemný příběh, jak se Eva i se svojí sestrou Niky dostaly k tvoření krásných věcí z korálků. Chcete-li podpořit zřízení dílničky pro nevidomou Niky, můžete si koupit její výrobky, které najdete na webových stránkách: www.koralkyniky.cz

Únikovka s Amosem

V pátek 2. prosince navštívili knihovnu žáci 7. ročníku. Tentokrát je spisovatelka Klára Smolíková provedla historií složitého 17. století za pomoci své knihy „S Komenským do komiksu: únikovka s Amosem“. Jak se mu podařilo prokličkovat tímto neklidným obdobím? Děti se seznámily s hlavními milníky v jeho životě a pomocí pracovních listů a dalších úkolů si prožily některá dobrodružství s ním. Uvědomily si, že po každé prohře je důležité se opět zvednout a jít dál. Po skončení se konala malá autogramiáda a děti si se spisovatelkou sdělily své dojmy z právě prožitého zábavného a zároveň naučného setkání. Spisovatelka Klára Smolíková k nám přijela s kufrem plným jejích knih, které jsme si mohli zakoupit a nechat autorkou podepsat.

Knihožrouti

Kdo jsou Knihožrouti? Co dělají? Jak vypadají? Na tyto otázky jsme hledali odpovědi při prohlížení plakátů vystavených v listopadu a v prosinci v naší knihovně. V prosinci navštívili knihovnu žáci ze školy, kteří se pod vedením svých vyučujících zapojili do soutěže Jižní Morava čte 2022. Prohlédli si putovní výstavu Knihožrouti s ilustracemi Báry Buchalové a odnesli si drobnou odměnu za účast v soutěži. Nejen Knihožrouty, ale i další knihy spisovatelky Kláry Smolíkové si můžete vypůjčit v naší knihovně.

Otnická vločka

Již podruhé jsme díky malování vloček na okna v knihovně přivolali sních. Je to neskutečné, ale je to tak. Letos děti malovaly vločky ve středu 14. prosince. Přišlo jich hodně a v knihovně bylo plno. Někdy bychom potřebovali nafukovací knihovnu. Tentokrát nás Dáša Sloupová učila skládat hvězdičky z ruliček od toaletního papíru. Komu to nestačilo, mohl si vyrobit stromeček z vyřazených knih. A šikovná děvčata postavila z knih vánoční stromeček, který ozdobila řetězy a světýlky. Když jsme odcházeli z knihovny, venku bylo bílo. Kouzlo?

Příjemné setkání se sympatickou brněnskou spisovatelkou

Na besedu do naší knihovny přijela spisovatelka Lucie Hlavinková v úterý 21. ledna. V loňském roce vydala knihu pro děti „Mnohokluk“, což je akční sci-fi, které se odehrává v paralelních vesmírech a historický román pro dospělé „Pravda nebyla k dostání“. Vyprávěla o svých literárních začátcích a také o setkáních se zajímavými lidmi, kteří ji inspirují k psaní knih. Přiznala se, že má ráda pravidelný režim dne. Začne psát hned ráno, jakmile vyvenčí svého psa. Není divu, že má Lucie Hlavinková psaní v genech. Jejím dědečkem je Miroslav Skála, který je autorem humorného románu Svatební cesta do Jiljí, který byl i úspěšně zfilmovaný. Na závěr proběhla krátká autogramiáda. Knihy od spisovatelky Lucie Hlavinkové si můžete vypůjčit v naší knihovně.

Masopust v knihovně

S nápadem uspořádat v knihovně masopustní odpoledne s ochutnávkou masopustních dobrot přišla Hana Skleničková s panem farářem. Konalo se v úterý 14. února. Děkujeme návštěvníkům, kteří přinesli vlastnoručně připravené koblížky, boží milosti, bramborové placky, škvarková pagáče... Vyslechli jsme si zajímavé vyprávění pana faráře Pavla Buchty a Dáši Sloupové. Oba odpovídali na všetečné otázky. Také díky kalendáři, který Dáša vytvořila, jsme si ujasnili, co znamená masopust, postní doba či velikonoční období. Jelikož se blížil maškarní ples ve školce i v dělnickém domě, mohly si děti vytvořit masky. Každý si ji vybarvil podle svého přání.

Spolkla mě knihovna

Už to vypadá jako tradice, že v předvánočním čase zavítá do otnické knihovny některý ze současných autorů či autorek píšící i pro dětského čtenáře. Prvního prosince naši krásnou knihovnu navštívila spisovatelka Klára Smolíková, a že k nám vážila dlouhou cestu, strávila u nás dva dny. Čtvrteční dopoledne bylo věnováno školním dětem. Pro šestáky si paní spisovatelka připravila program, který zmapoval vývoj písma a písemnictví od mezopotámských hlíněných tabulek přes první tiště-

né knihy až po současnou tvorbu. Žáci se dozvěděli, že písmo může mít všelijakou podobu, a že bez vynálezu písma bychom, dost možná, nebyli tam, kde jsme teď. Klára Smolíková má na svém autorském kontě celou řadu titulů jak pro dětského, tak i pro dospělého čtenáře. Dětem takové příjemné dopoledne v knihovně zase pootvěřelo dvířka do světa knih, kdoví kolik z nich pak našlo knížku pod vánočním stromkem, a dost možná zrovna od Kláry Smolíkové.

Když dva hrají totéž, není to totéž

Páteční podvečer v knihovně byl věnován hudbě. V pátek 10. února se konal hudební poslechový pořad na téma „Když dva hrají totéž, není to totéž“. Pořadem provázel Michal Tříška, který posluchačům nabídl jedenáct zajímavých coververzí (hudebních přepracování) známých písní. V prostorách knihovny tak nejen díky dobrému vínu zavládla uvolněná atmosféra vyvolaná písněmi Beatles, Spirituál kvintetu, Diany Ross, Civil Wars, Blue Effect, Petera Lipy nebo americké skupiny Devo, která nahrála jednu z nejoriginálnějších coververzí písně Satisfaction od Rolling Stones. Zazněly však

i zajímavé informace, a to nejen o samotných písních a interpretech, ale například i o tom, která česká zpěvačka dostala od Elly Fitzgeraldové nabídku pokračovat s ní na světovém turné, která coververze je považována za nejlepší v historii, nebo proč dva členové skupiny Badfinger, autoři jedné z nejkrásnějších milostných balad, spáchali sebevraždu. Hodinu a půl trvající pořad byl zakončen krátkou diskusí a následným posezením. Bylo příjemné potvrdit si, že i v dnešní uspěchané době je stále možné sednout si, zavřít oči a poslouchat hudbu.

Na příspěvcích z akcí v knihovně spolupracovali Jitka Bublová, Vlastimil Baník a Michal Tříška.

Prezidentské volby „na nečisto“

V rámci výuky výchovy k občanství a ke zdraví se zabýváme také aktuálním děním v naší zemi. Tím bezesporu byly prezidentské volby. Velmi příjemně mě překvapilo, že žáci 9. tříd se o toto téma zajímají a měli přehled o jednotlivých kandidátech. Proto jsem se rozhodla pro žáky zrealizovat možnost voleb „na nečisto“. Žáci si zpracovali přehlednou charakteristiku jednotlivých kandidátů, které byly vyvěšeny i pro ostatní na šatnách školy. V hodinách jsme si zopakovali, že volby jsou dobrovolné, je to tedy právo, nikoliv povinnost občanů. Takto jsme k volbám přistupovali i ve škole – vše bylo dobrovolné. Žákům jsme vystavili volební průkazy, kterými musí prokázat u volební komise svoji totožnost. Velké poděkování patří Janě Štěpánkové z obecního úřadu, která nám umožnila vstup a realizaci voleb tak, jak opravdu probíhá ve volební místnosti. V pátek 13. ledna v dopoledních hodinách jsme vyrazili na obecní úřad. Žáci obdrželi hlasovací lístky a volební obálky, za plentou tajně označili svého kandidáta a volební obálky vhodili do urny. Ve volební komisi byl dokonce i starosta Pavel

Mezuláník, což celé akci přidalo na vážnosti.

Hlavním cílem tohoto projektu bylo vést žáky k občanské odpovědnosti. Žáci se seznámili se základními demokratickými

principy volebního systému a zároveň se také učili otevřenému dialogu i respektování názorů jiného.

Ivana Čermáková

Výsledky voleb v 9. ročníku

Počet voličů – 9.A – 21 žáků | 9.B – 31 žáků. Voleb se celkem zúčastnilo 36 žáků | 11 žáků bylo nemocných | 5 žáků se voleb nezúčastnilo.

Účast ve volbách v 9. ročnících byla 88 %.

Všechny odevzdané hlasy byly platné.

1. Petr Pavel	21 hlasů	58,4 %
2. Andrej Babiš	10 hlasů	27,8 %
3. Danuše Nerudová	5 hlasů	13,8 %

Bezprostřední reakce některých žáků:

- byl to dobrej pocit volit
- cítil jsem se profesionálně
- velmi zajímavé
- cítil jsem se jako dospělý
- rozhodně dobrá zkušenost
- Pavel na Hrad
- dobrá zkušenost do budoucna

Předškoláci na návštěvě

28. února odpoledne se ve škole uskutečnila edukační skupinka pro předškolní děti z Mateřské školy Otnice. Nejdříve jsme děti i rodiče přivítali spolu s Marií Dufkovou, Dagmar Žbánkovou a budoucí paní učitelkou v 1. třídě, Lenkou Vojáčkovou.

Následně jsme společně přešli do třídy, kde se uskutečnila jedna edukační skupinka (dětí z oddělení Kořat), kterou vedly paní učitelky Dufková a Žbánková. Děti byly velmi šikovné a ukázaly nám, co se dosud naučily a co vše již umí. Po uvolnění rukou trénovaly určité znaky a tvary, vyzkoušely si grafomotorická cvičení a plnily úkoly na trénování paměti. Domnívám se, že většina dětí je na školu velmi dobře připravena a mohou zcela bez obav přijít k zápisu do 1. třídy. Jen několik málo dětí není ještě „zralých“ pro vstup do 1. třídy, a tak rodiče mohou požádat o odklad povinné školní docházky. Pro ten je potřeba kladné doporučení školního poradenského zařízení a vyjádření dětské lékařky.

Hynek Zavřel, ředitel školy, připravil pro rodiče pozvánku k zápisu do 1. třídy a povídání o školní zralosti: jak se pozná, zda dítě je, či není připraveno na vstup do 1. třídy. Lenka Vojáčková děti moc pochválila.

Na závěr edukativního odpoledne děti obdržely sladkou odměnu a s Lenkou Vojáčkovou a ředitelem školy si všichni společně prohlédli celou školu: třídy na I. stupni, učebny školní družiny a informatiky, jídelnu i místnost pro zájmovou činnost dětí I. stupně.

Již nyní se těšíme na všechny děti u zápisu do 1. třídy, který proběhne ve středu 5. dubna 2023 od 14 do 17 hodin.

Hynek Zavřel, ředitel školy

První vysvědčení

31. ledna 2023 třídní učitelé rozdávali žákům vysvědčení za první pololetí letošního školního roku. Jedinečným okamžikem je toto datum vždy pro žáky první třídy. Znamená pro ně hodně, neboť drží vysvědčení úplně poprvé. Nejdříve jim třídní učitelka Anežka Husáková vysvětlila, jaký má vysvědčení význam, kdy a proč se žákům rozdává. Všichni pozorně naslouchali. Nemohli se dočkat, až při rozdávání bude vyřčeno jejich jméno. Všichni byli nadšeni. Paní učitelka ocenila všechny prvňáčky jedničkami, protože byli pilnými a svědomitými žáky. Vysvědčení se samými jedničkami byla tedy zasloužená. Věřím, že jim píle i snaha vydrží a budou šikovnými žáky naší školy i v budoucnu.

Hynek Zavřel, ředitel školy

Přečtěte si, jak se máme, aneb Ibsenka z Lila Domova informuje

Nejdříve malé ohlédnutí za časem adventu. Dobu před Vánoce mi jsme si zpřijemnila Andělským dnem s našimi kamarády v Mateřské škole v Nížkovicích. Pak se canisterapeutičtí pejsci změnila na Mikuláše, anděla, čerta a zažili jsme s nimi krásné dopoledne. Nazdobili jsme stromek v atriu, vyzdobili třídy, zpívali koledy. Společně se zaměstnanci domova jsme dětem připravili vánoční besídku, na kterou se jako každý rok přijel podívat i náš pan ředitel z kmenové školy v Brně.

Zima pomalu končí, ale můžeme říct, že tady, na jižní Moravě, tento rok ani jakoby nebyla.

Těšili jsme se na sánkování, stavění sněhuláků a nakonec se nám to povedlo jenom jednou. Tak jsme sněhuláky aspoň kreslili, skládali, vyhledávali v knížkách a vzpomínali na roky předchozí, kdy jsme si zimní radovánky užili více.

Nezapomněli jsme však na příkrmování ptáčků. Snažíme se dětem dopřát co nejvíce praktických činností a zážitků. Navštívili jsme také oboru v Židlochovicích, která je pro nás vhodná i tím, že je bezbariérová. Vzpomínky se pak vynoří při prohlížení fotografií, knih, práci na tabletu nebo ve výtvarných i pracovních činnostech. Je důležité, aby děti zažívaly svět kolem multisenzoriálně, tzn. všemi smysly. Takže jsme příkrmovali nejen ptáčky, ale učili jsme se, jak se připraví čaj i horká čokoláda se šlehačkou. Pozvali jsme i tety z kanceláře. Nezapomněli jsme ani na pěkné stolování a úklid po vaření.

V lednu jsme si připomněli tradici Tří králů. Vysvědčení jsme oslavili návštěvou cukrárny.

Jsmo potěšeni rozvíjející se spoluprací s Mateřskou školou v Lovčičkách. Máme zkušenosti, že tyto integrační akce jsou přínosem pro obě strany. Navštívili jsme naše kamarády v jejich školičce už několikrát – sdělíme s nimi radost z divadelních představení, výtvarných činností a poslední společnou akcí byla návštěva planetária v Brně.

První letošní karneval jsme připravili společně se sestřičkami a ošetřovatelkami domova pro všechny děti. Další karneval si užila skupina dětí ve školní družině v Dambořicích. Děti ocenily i jízdu autobusem. Fotografie z akcí i výuky mají děti v zážitkových denících a můžou se k nim opětovně vracet.

Mária Papcunová

Ostatky 2023

V sobotu 11. února se konaly tradiční ostatky – pochůzka masek obcí i dlouho očekávaná večerní zábava s tradičním pochováváním basy. Po loňské vydařené pochůzce se také té letošní zúčastnilo krásných 40 masek. V devět hodin se průvod, doprovázený harmonikou Stani Smetany a kytarou Michala Dufka, vydal na cestu obcí. Na klarinet a saxofon hrál Evža Rafaj. Stalo se milou tradicí, že někteří občané pro nás mají nachystané různé dobroty – řízečky, uzené, klobásky a jiné masité pokrmy. Dokonce byly uvařené dvě polívečky, ale i usmažené sladké koblížky, výborné vdolečky, či zákusky z cukrárny. Pitný režim byl rovněž pestrý. O pivo, víno, kořalku nebývá nouze, ale v nabídce nechyběly ani nealkoholické nápoje. Prostě pochůzkou obcí si každý přijde na své dle libosti. Letos kromě tradičních zastávek přibyla i zastávka

v hospodě. Dříve to bývala klasická tradice. Nakrájelo se uzené a klobásky. Ty nám občané cestou dávali na šavli. Vypilo se jedno dvě pivečka, zazpívali jsme si a pokračovalo se dál.

Po třech letech se konala i zábava. Účast byla hojná, hlavně díky spoustě masek, jež celou zábavu ozdobily. K tanci a poslechu hrála kapela Impuls. Nechyběla tombo-

la o ceny, které nám věnovali naši sponzoři. Vrcholem bývá pochovávání basy, kdy se občané dozví, co zajímavého provedli naši chasníci. Proto příští rok neváhejte a přijďte si to poslechnout na vlastní uši. Bývá to vždy legrace.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem za práci s přípravou masek, ať už na pochůzku po obci, nebo na zábavu. Především masky podporují a udržují otnickou tradici. Další poděkování patří oddílu kulečníku za obsluhu na zábavě a také všem sponzorům za dary, které nám věnovali do tomboly. A hlavně bych chtěl poděkovat všem občanům, kteří si dají tu práci a připravují nám každoročně rozmanité a chutné občerstvení. Při dlouhé pochůzce obcí přijde vhod.

*Marek Matoušek,
za TJ Sokol Otnice*

Šachový turnaj ve Vyškově

*Dobrý den,
zasílám Vám informaci o úspěchu naší dcery Sáry Peškové na turnaji RAPID šachu ve Vyškově – Vyškovská rošáda 2023. Sára byla nominována na mistrovství ČR které se koná v Teplicích od 11. do 18. března 2023. Radek Peška*

V sobotu 7. ledna se děti ze Šachového klubu Lokomotivy Brno zúčastnily tradičního dětského turnaje ve Vyškově.

Na sraz přišlo sedm dětí a několik z nich se na turnaj dopravilo po vlastní ose. Do Vyškova jsme se přijeli bez problémů vlakem a do besedního domu je to pěšky taky jen kousek. Po příchodu na místo konání jsme byli v šoku. Obrovský sál byl přeplněný k prasknutí

a většina z doprovodu soutěžících si neměla kam sednout. Počet účastníků po dvou letech útlumu překonal počty z doby před Covidem. U prezence nás přivítal pan Kudlička, který turnaj už několik let vede. Turnaj probíhal hladce. Děti běhaly z partie na partii. Hrál se ve třech kategoriích a z důvodu velkého počtu účastníků hráli nejstarší účastníci o patro výš. Turnaj pro naši výpravu dopadl skvěle. Zásluhou Standy Krasovského a Sáry Peškové získala Lokomotiva dvě zlaté medaile. Všichni bojovali, jak to šlo, a tak nepochybuji, že podobné úspěchy můžeme očekávat i u jiných šachistů a šachistek z našeho oddílu.

Jan Dvořáček

Blahopřejeme Sáre Peškové k vítězství v šachovém turnaji ve Vyškově a přejeme hodně dalších úspěchů.

Ze života včel (1. díl)

Včely jsou nejdůležitějšími činiteli v opylování kulturních i planě rostoucích rostlin. Produkce medu, včelího vosku, propolisu, mateří kašičky, včelího jedu a pylu má druhotný význam. Včely pozitivně působí na člověka, jejich energie společně s konzumací včelích produktů zvyšuje jeho vitalitu i duševní a fyzickou aktivitu.

V poslední době včelaři a ochránci přírody na celém světě zaznamenávají značný úbytek počtu včelstev. Důvodem jsou velké lány monokultur, vedle kterých chybí pole s rozmanitější pastvou pro včely, znečištěné ovzduší a množství chemických postřiků.

Původ včely medonosné

První blanokřídý hmyz se na zemi objevil před více jak 200 miliony let. Včely jako druh se vyvinuly před 80 miliony let. Jejich předkové byli podobní vosám, postupně opustili masitou stravu a stali se býložravci. Tak jak se včely postupně orientovaly na sběr nektaru a pylu, prošly výraznými evolučními změnami. Jejich tělo pokryly chloupky, prodloužil se jim sosaček, vyvinuly se pilové kartáčky a košíčky k jeho sběru a medný váček pro přenos nektaru. Postupem času se u některých druhů objevila také schopnost tvorby vosku za pomoci voskových žláz. Vznikala široká paleta druhů a poddruhů včel, od samotářských včel, včel bez žihadel, čmeláků až po včely žijící ve společenstvu, které jim mělo zaručit úspěšné přečkání zimy.

Pro vývoj včel, tak jak je známe dnes, byla důležitá poslední doba ledová. V té době pokrýval většinu Evropy ledevec, který donutil včely přesídlit do jižních oblastí Evropy, kolem Středozevního moře. Při ústupu ledovce se opět vracely na svá původní území. Všechny evropské druhy včel tak odvozuji svůj původ od těchto jižních včel. Včela medonosná žila původně jen v Evropě, Asii a v Africe. Až v 17. století byla dovezena do Ameriky, Austrálie a Nového Zélandu.

Anatomie včely medonosné

Včelí tělo se skládá ze tří hlavních částí, hlavy, hrudi a zadečku, které jsou od sebe oddělené zúžením, jenž umožňuje včele pohyblivost. Oporu svalstvu poskytuje vnitřní kostra. Včela má dva druhy očí. Jednoduše oči, tři malá očka, která tvoří trojúhelník ve středu hlavy a slouží k vidění na blízko, ve tmě a především uvnitř úlu. Dvě velké oči složené z tisíců oček slouží k dálkovému vidění venku. Ve srovnání s lidským okem je u včel horší rozlišování barev. Například špatně rozeznává červenou barvu. Na rozdíl od člověka však vidí ultrafialové barvy, čehož náležitě využívá při hledání květin.

Tykadla má včela dvě. Jsou to smyslové orgány, které včelám umožňují komunikovat uvnitř úlu mezi sebou. Včela má tři páry nohou, které slouží nejen k pohybu, ale ke spojení se s ostatními včelami ve volném prostoru, kdy vytvářejí tzv. řetízky. Rovněž si pomocí nohou předávají voskové šupinky, sbírají pyl a ukládají jej do košíčků, které mají na třetí páru nohou. Včela má po bocích hrudi dva páry blanitých křídel. Křídla jsou na povrchu pokrytá množstvím drobných chloupků. Pohyb včelích křídel za letu je tak rychlý, že není možné sledovat jednotlivé kmity. Pohyb křídel nahoru a dolů je ve tvaru osmičky. Včela dokáže letět nejen dopředu, ale i třeba stát za letu

V minulosti téměř na každé větší venkovské zahradě, někde v klidnějším koutku, poskytovalo několik včelstev med pro rodinu a jejich přátele. Úly se stavěly ze slámy, z dutého kmene stromu, nebo z několika hrubě přitesaných prken. Zásadní vývoj zaznamenal úl s pohyblivým dílem, který se objevil v 19. stol. a umožnil rozvoj moderního a produktivnějšího včelařství.

Postupem času však venkov postihly zásadní změny, což způsobilo odliv obyvatel do velkých měst, takže do značné míry zanikalo i rodinné včelařství provozované mnohdy jen s tím, co bylo zrovna po ruce, ale vždy s velkou láskou ke včelám.

František Vidlák

na místě. Zadeček včely obsahuje zažívací orgány, medový váček, jedovou žlázu, vzdušné vaky, pomocí kterých včela dýchá, a žihadlo. Žihadlo na konci zadečku je duté, napojené na jedový váček. Na konci žihadla je háček, který neumožní včele vytáhnout žihadlo z rány oběti, tak jako například vose nebo sršni. Dojde k tomu, že včela si žihadlo vytrhne i s jedovým váčkem a po nějaké době umírá. Vytržené žihadlo ještě chvíli vypouští jed do rány. Pokud se žihadlo z rány vytáhne za jedový váček, vznikne riziko, že zbytek jedu ve váčku se vymáčkne do rány.

Vývojové fáze včely jsou vajíčko, larva, předkukla, kukla a dospělý jedinec. Vajíčko pokládá včelí matka do dělničí, trubčí, nebo mateří buňky. Do včelí a mateří buňky klade matka vajíčka oplozená, do trubčích vajíčka neoplozená. Vajíčka jsou bílé tyčinky, lehce zakřivené, dlouhé necelé 2 mm. Stádium kukly trvá u matky pět dnů, u dělnic a trubců osm dnů. Včela se líhne 21. den od položení vajíčka, trubec 24. den, matka 16. den. Dospělá včela, matka i trubec vylézá z buňky po vykousání jejího víčka.

Včela se první tři dny svého života stává čistíčkou, kdy čistí a připravuje matce buňky pro další kladení vajíček. Čtvrtý až šestý den krmí starší plod medem, pylem a vodou. 7. až 12. den se stává kojičkou, kdy krmí nejmladší plod i matku mateří kašičkou. Mezi 13. až 17. dnem se včela stává stavitelkou, zpracovává voskové šupinky, které se jí tvoří ve voskových žlázách, a staví plásty se šestiúhelníkovými buňkami. Další dva dny se stává strážkyní, chrání vchod do úlu, který se nazývá česno, a provádí orientační prolety. Dále až do konce života se stává létavkou a nosí do úlu vodu, pyl, nektar z květů a medovici, která je odpadním produktem mnoha druhů mšic. V době intenzivní činnosti žije šest až osm týdnů, na podzim zůstává bez činnosti a přežívá osm až devět měsíců.

Setkání na Štěpána

Po kratší covidové pauze uspořádal Rybářský spolek Otovice tradiční setkání na Štěpána. Druhý svátek vánoční jsme zahájili časně ráno u rybníka pod Poltnou, a to proto abychom zde už ve 13 hodin mohli začít vydávat oblíbené rybí speciality. Z bohaté nabídky jste mohli ochutnat pstruha a kapra z udírny, kapří tatarák, kapří hranolky, amura na grilu a ti, co ryby nemusí, si mohli dát cigáru z udírny. I přes malou přeháňku a mírné podvečerní ochlazení nám počasí přálo. Zahřát jste se mohli nejen u ohně, ale i hrnkem výborného svařáku nebo čaje. Složení našeho týmu bylo jako každoročně skvělé a všem, kteří se na organizaci akce podíleli, bych chtěla

velice poděkovat. Díky vaší hojné účasti a krásné atmosféře se Štěpánské setkání velmi vydařilo a příští rok se na vás budeme opět těšit.

Monika Kolaříková, za Rybářský spolek Otovice

Jsme zde již 140 let

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Otnice: Patrik Wunsch, Dominik Levák, Petr Matoušek, Marian Wunsch, Josef Muric, Lubomír Fiala, Zdeněk Hudeček, Aleš Holoubek, Miroslav Kalouda, Pavel Čermák, Rostislav Ingr, Pavel Václavěk. Fotografie z roku 2022.

Je tomu 140 let, kdy se naši předkové rozhodli po ničivých požárech a povodních v roce 1883 založit Dobrovolný hasičský spolek Otnický. V archivních materiálech se setkáváme s dvěma letopočty vzniku. Vzpomínková publikace „100 let požární ochrany v Otnicích“,

sepsaná v roce 1984 kronikářem Františkem Valným, klade počátek hasičského spolku do roku 1884, kdežto vyškovský archiv dokládá registraci spolku již v roce 1883. Tento rok i my chápeme jako skutečný počátek spolku hasičů v naší obci. Jsme nejstarším spolkem v Otnicích.

Prvními obětavými dobrovolníky byli: Jan Odehnal, Josef Kučera, Maxmilián Trávníček, Vincent Večeřa a Leopold Haller, tehdejší správce velkostatku, jehož krédem bylo: „Bohatý buď bratrem toho, jemuž osudem méně bylo přisouzeno“.

Začátky byly krušné a vybavení velmi skromné. Obec darovala primitivní nefunkční stříkačku a jiné finanční podpory neposkytla. Do začátků ještě věnoval našemu sboru císař František Josef I. sto dvacet korun. Veškerá finanční podpora byla z milodarů, později z výtěžku pořádaných kulturních akcí. Při své dobrovolné obětavé práci setkávali se členové s lidmi ochotnými pomoci, ale i s těmi, kteří jakoukoli pomoc odmítali. Není se co divit, neboť tvrdý boj o žití podstupoval každý a zapřáhnout koně do stříkačky k ohni byl i velký risk.

Toto je jen malý výňatek z počátku historie našeho sboru, který zapsal do PAMĚTNÍ KNIHY z roku 1923 Jaroslav Novák, kronikář sboru.

Skupina dorostů a dvě členky samaritní stráže na stroji od F. Hiller vdova a syn Brno, který byl opraven touž Firmou v roce 1926. Fotografie z roku 1926.

Josef Muric ml., starosta SDH Otnice

Děkujeme, že nenecháváte své psy volně pobíhat
po honitbě, jde nám totiž o život !

V případě setkání s divokým prasetem může jít v tomto
období o život Vám i Vašeho psa !

PRÁVĚ SE RODÍME

a pro přežití nutně potřebujeme klid !

*Již v březnu se v přírodě objevují první mláďata,
která nutně potřebují klid. Stejně tak i jejich
rodiče, aby se o svá mláďata mohli postarat.*

Nesbírejte nás, zabijete nás !

Mláďata v přírodě nejsou opuštěná, jejich matka je vždy poblíž.

Pro přežití nutně potřebují klid

Nastal čas snad nejkrásnějšího období v roce, kdy se příroda probouzí ze zimního spánku. Přilétají k nám tažní ptáci, aby zakotvili ve svých hnízdištích. Není nic krásnějšího, než poslouchat ranní zpěv těchto operenců. I ostatní druhy zvěře se chystají osídlit svoje teritoria, budovat hnízdiště, aby mohly odchovat svoje mláďata. Je zapotřebí, aby v období od března do konce června měla zvěř klid k rozmnožování. Budte prosím ohleduplní vůči zvířecím rodičům. Při procházkách se chovejte tiše a choďte pouze po polních cestách. Při venčení vašich pejsků nerušte jejich obydlí tím, že je necháte běhat na volno všude kolem vás. Ve volné přírodě se můžete i v okolí naší obce potkat s prasečí mámou se selaty. Při napadení divokým prasetem může jít v tomto období o život vám i vašim psím mazlíčkům. Na nalezená mláďata prosím nesahejte a ani je neodnášejte. Nejsou opuštěná, jejich máma leží někde poblíž a hlídá je z povzdálí.

*Pavel Muric, za Mysliverké sdružení
Hubert Otnice*

„Večer to roztočíme, drahoušku!“ aneb Mysliverký ples

V sobotu 21. ledna se konal po covidové odmlce tradiční mysliverký ples, který uspořádal Mysliverký spolek Hubert Otnice. K tanci a poslechu nám hrála známá skupina Vonička V-band.

Na své si přišli nejen milovníci tance a hudby, ale také milovníci zvěřinových specialit, které byly skvěle připraveny. A pokud jste byli šťastnými výherci v tombole, mohli jste si odnést nejen zvěřinu, ale i rozmanité hodnotné věcné ceny.

Tímto ještě jednou děkujeme všem sponzorům a zároveň i návštěvníkům plesu. Těší nás, že byl o ples takový zájem a společně s námi jste to na parketu roztočili. Rádi vás uvidíme i na dalších akcích pořádaných Mysliverkým sdružením Hubert Otnice.

Hana Dufková

Zahrádkáři měli výroční schůzi poprvé v dělnickém domě

V letošním roce se výroční schůze konala v sále dělnického domu v pátek 17. února. Na schůzi přišli téměř všichni členové ZO Českého zahrádkářského svazu v Otnicích. V čele seděli i hosté – starosta Pavel Mezulánik, ředitel školy Hynek Zavřel, předsedkyně představenstva ÚS ČZS Vyškov Kateřina Štouračová, člen výboru SDH Otnice Aleš Holoubek. Výborné občerstvení, včetně tradičního řízku s bramborovým salátem připravila Leona Leváková se svým týmem. Účastníci schůze si mohli koupit losy do tomboly hned při příchodu do sálu. O losy byl velký zájem, takže ani na všechny nevyšly. Znáte to: „Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí.“ Tombola byla opravdu bohatá. Čas na tombolu ale nadešel později.

Nejdříve všechny přítomné přivítal dlouholetý předseda ZO ČZS Otnice Petr Havelka a přečetl rozsáhlou zprávu za uplynulý rok. Díky mikrofonu a ozvučení, o které se postaral Luděk Levák, jsem všichni slyšeli každé slovo a na promítacím plátně jsme si mohli prohlédnout fotografie a zavzpomínat na dění v uplynulém roce. Je chvályhodné, kolik akcí otničtí zahrádkáři během

celého roku připravují a při tom zvládnou pěstovat ovoce, zeleninu, byliny i okrasné květiny. Možná jste se některé z akcí zúčastnili, a pokud ne, tak jste srdečně zváni v letošním roce. Co vše zahrádkáři zorganizovali? Velikonoční odpoledne s cimbálovou muzikou, jarní prodejní výstavu u školy, zájezd autobusem na Olomoucko, páteční sezónní jarmarky u hřbitova, listopadovou Ukázkou řemesel a ručních prací v sále dělnického domu s retro koutkem atd. O většině akcí jste si mohli přečíst v předchozích vydáních Otnického zpravodaje.

Připomeňme aktivity, o kterých možná nevíte. Zahrádkáři nabízí i poradenskou činnost. O pomoc je požádal například otnický farář Pavel Buchta, a tak ve spolupráci s Květošem Brtníkem zajistili vysazení truhlíků bylinkami a kořením, které používají celoročně v kuchyni na faře nebo při akcích na farní zahradě.

V září zorganizovali zájezd do divadla. Tentokrát na idylický příběh Viléma Mrštíka Pohádka máje, který se odehrál v Divadle Boleradice. Představení boleradických ochotníků se všem velmi líbilo.

Loňský rok byl úrodný na ovoce, a tak od 3. září do 2. listopadu probíhalo v lisovně v dělnickém domě moštování ovoce. Na zdárném průběhu se podílelo víc než 10 členů místní zahrádkářské organizace a zájemci o lisování přijeli ze širokého okolí. Od Blažovic až po Žarošice.

Předseda zahrádkářů Petr Havelka poděkoval všem za podporu, pomoc, účast na akcích a aktivní zapojení do činnosti. Velmi ocenil spolupráci s obcí Otnice, místními hasiči i základní školou. Poděkování za výborné vedení ZO ČZS Otnice patří předsedovi Petru Havelkovi i jeho manželce Jiřině Havelkové. Jejich elán je obdivuhodný.

Jitka Bublová

Otnické poklady

Covidománie nám na nějakou dobu přerušila, jak hraní, tak zkoušení nové hry. Dokonce se zdálo, že už ani nebude vůle v ochotničení pokračovat. Ale postupně se začínaly ozývat hlasy, že jim hraní chybí a co bude dál. A najednou bylo zájemců tolik, že byl problém vybrat hru, ve které by se všichni uplatnili. To je první velký poklad – lidé, kteří jsou ochotní, byť pracují na směny a ve službách, mají své rodiny a mnoho povinností kolem nich, různé další záliby a koníčky, najít si ještě čas, a to nemálo času, na zkoušení divadla. Mají můj velký obdiv.

Vybrat vhodnou hru, dobře ji obsadit tak, aby každý našel tu svoji pověstnou parketu, upravit ji tak, aby vůbec byla ještě dnes hratelná a diváky bavila, nebo jim alespoň na chvíli vykouzlila úsměv na tváři a dobrou náladu je jedna věc. Představa tvůrce, jak by hra měla vypadat, na to navazuje. Ale jak ji uskutečnit je věc jiná. Od začátku jsem věděl, jak má scéna vypadat, jak bude fungovat, v čem by se mělo hrát, jaké efekty budou využity. Obcházel jsem vojenské prodejny, zda neprodávají staré padáky, jako materiál, později specializované prodejny divadelního textilu. Vše ale pro amatérské divadlo nedostupné. Tak se zrodil nápad – požádat o pomoc diváky samotné a využít materiál, se kterým si mnohde neví rady, co s ním. A shromáždil se druhý poklad – kupa záclon všeho druhu. Děkuji za to všem. A věřím, že dárci ty své záclony na scéně našli.

Takže představa jasná, materiál na místě, ale kdo to z něj vyrobí? A hle – objevil se další poklad v podobě Petra Kaloudy. Byla radost pozorovat, jak mu již při třídění hromad záclon zářily oči a mou představu postupně

přetavil v konkrétní prvky na scéně s vkusem, znalostí a erudicí. Podobně kostýmy – namaloval, změřil, ušil. A nejen to. Svým přístupem se stal inspirací pro mnohé a motorem celé realizace.

Aby scéna „hrála“ a stala se vlastně dalším hercem, bylo třeba vymyslet, jak ji oživit. Strávil jsem několik dnů v Hornbachu a hledal možné kladky, táhla, lanka a další „udělátka“. Ale téměř osm let jsme na otnickém jevišti dělnického domu chodili během zkoušek a hraní kolem jedné zapomenuté kladky, kterou si tam pamatuji od dětských let. Ale nic k ní nevedlo. Nikdo netušil, k čemu tam je. Nebo spíše byla. Požádal jsem o žebřík a podíval se, co se skrývá v díře nad kladkou. Ukázalo se, že jeviště je vybaveno pojízdnými táhly, jen je někdy někdo odpojil

od kladky a postupně se na ně zapomnělo. Další poklad.

A tak by se dalo pokračovat hodně dlouho.

Poklady v podobě ochotných lidí – vyrobit mlýnské kolo, pojízdná zrcadla, namalovat karty, nalíčit, ozvučit, nacvičit písně, ujmout se choreografie...

Poklad v podobě nejstaršího herce na jevišti, který propojuje generace otnických ochotníků a inspiruje, nebo v podobě obecního úřadu, který divadlo podporuje.

S poklady se nakládá různě. Dají se rychle promarnit a pozbyť, nebo mohou zůstat neobjevené. Věřím, že ty otnické poklady jsou velkou devizou pro budoucnost a těším se na objevování dalších.

Radek Mezuláník

Nejstarší herec na scéně Josef Mezuláník

Raz-dva-tři, ruce-dva-tři, k sobě-dva-tři, toč-dva-tři, vpravo-dva-tři... poslouchejte hudbu...

Vzpomínám na první den spolu s herci. Bylo to loni v červnu na farní zahradě v Otnicích. Sluneční paprsky se opíraly do textů Lucerny, kterou jsme drželi v rukou na první čtené zkoušce.

Režisér Radek nás seznamoval s hudbou, s texty písní a všechny písničky nám sám do podkresu zpíval. S každou písničkou „vloudí se do srdce krásný sen“, jak říká v Lucerně paní hraběnka. A naším snem se stalo nazkoušet tuto krásnou hru.

Někdo říká, že klasika nudí, že je stará, lidé jí nerozumí, nerozumí jazyku, kterým je psána. Vzpomínáte na povinnou četbu ve škole, která nás nebavila a sháněli jsme někoho, kdo ji četl, kdo by nám dal opsat obsah do čtenářského deníku? Až v pozdějším věku jsme začali chápat, jak krásná díla a příběhy leží v knihách, stačí je jen zvednout. A že Jiráskova Lucerna bude ještě krásnější díky hudbě, písním a střípkům z historie naší obce, o tom se nám mohlo snad jenom zdát.

Představte si stohy papírů a papírků, na nich pro člověka neznalého nesmyslné čáry, šipky, tečky, podobnými poznámkami jsou po-

škrtané i stránky s texty písní, jsou tam různé barvy, vysvětlivky... Většinou tak vypadají schémata choreografií. Máte ten obraz? Ano? Tak jej můžete pustit z hlavy. Protože žádné takové záznamy o tom, jak se tanečník nebo herec budou v danou chvíli pohybovat po jevišti v našem případě neexistují. Všechno jsem tvořila občas chvíli dopředu jen v hlavě, většinou ale až na jevišti, až jsem měla k dispozici ty, do jejichž těla a mysli se mají pohyby přenést a také až jsem nasála atmosféru jeviště. Znáte to, že když si v hlavě „namalujete“, co jak bude, pak přijdete na místo a je všechno jinak. Je to hlavně o tanečnicích, lidech, pro které to děláte. A o těch vám teď něco povím.

Se čtyřmi dívkami – vílami, jak dostaly správné pojmenování hned na začátku, jsem strávila mnoho měsíců (hodiny po mě nechtějte počítat). Začátky jsou těžší vždycy, obzvlášť, když se neznáte a nevíte, co od sebe čekat, jaké tempo nasadit, jak složité kroky či variace zvládnou, zda je či není zdatná tanečnice. Po několika hodinách ale už trvalo méně a méně času dostat se na konec písničky, na konec jedné choreografie. Mnohdy jsem si

říkala, že vílám zařazuji třeba příliš těžký prvek. Někdy se ukázalo, že ano, jindy si ale prvek dokázaly ještě samy ztížit. Dávala jsem jim volný prostor pro tvoření. Nebylo potřeba, aby každý pohyb byl podle mých představ. Důležité pro mě bylo, aby měly z tance radost, aby spolu také tvořily a vymýšlely, co jak by se jim líbilo. Jakou odměnou pak bylo, když rodiče víl mi psaly, že jsou holky šťastné, zkoušejí si doma a zpívají si. S postupem času získaly jejich pohyb ladnost. Několikrát jsem se na tanečních hodinách neubránila mohutnému potlesku. Byla a je radost se na ně dívat.

Jediné, co hrálo proti nám, byl právě ten pán ČAS. Začalo jej ubývat. Odložený termín premiéry, zdá se, nám trochu hrál do karet (a ty nikdy nelžou), ale přišly i nemoci a nachlazení. Přišel i čas věnovat se hercům a jejich pohybovému projevu během písniček. Přišla také hlavně únava. S blížícím se termínem všechny tréninky i zkoušky zintenzivní. Najednou nejste na zkouškách pár hodin v tom týdnu, ale třeba dvanáct i víc, když se přidají zkoušky ještě na celý víkendový den. Tělo protestuje, hlava protestuje. Toto všechno se děje.

Každým představením jsou všichni v mých očích lepší a lepší, jak mám možnost ze své pozice na jevišti pozorovat, a to je ta největší odměna pro mě za ty hodiny práce. V neposlední řadě také jejich oči, které září radostí.

Děkujeme vám za již tři vyprodané sály. Energie, která vznikne ve vašich dlaních při potlesku, má neuvěřitelnou sílu a my chytáme každou jiskřičku. Každý váš úsměv nám dává naději, sílu a přesvědčení, že to má smysl, že jste s námi rádi. A my zase s vámi.

Zdeňka Čechová

Poprvé na jevišti

Jednou se mě kamarádka Simona a její máma zeptaly, jestli bych nechtěla tančit v ochotnickém divadle. Právě hledají čtyři víly, které budou tancovat a hrát černé divadlo. Hned jsem souhlasila. Oslovila jsem ještě Vandu, Natálku oslovil zase náš třídní učitel. A už jsme byly čtyři.

Na prvním setkání v dělnickém domě jsme se seznámily se Zdeničkou, se kterou jsme si od první chvíle rozuměly. Povprávěla nám, kdy a co se bude dít, kdy a jak budeme tančit, jak budou probíhat tréninky. Strávily jsme s ní spoustu času a hodně nás naučila. Některé choreografie nás na začátku vůbec nenadchly, ale i k nim jsme si časem a Zdenčinou trpělivostí našly cestu.

Uběhlo mnoho měsíců... Nastal čas generální zkoušky: přišlo se podívat skutečně hodně lidí. Všechny víly měly velkou trému. Přestože i ostatní měli obavy a trému, povzbuzovali nás. Generálka dopadla dobře.

Pak následovalo druhé vystoupení, skutečná premiéra. Lekla jsem se, když jsem zjistila, že celý sál je vyprodaný. S líčením mi pomáhala maminka Simonky, účesy nám vykouzčila šikovnými rukama moje máma. Zdeňka nám vytvořila taneční scénář, abychom věděly, kdy jdeme na scénu, kdy se máme chystat a jaké rekvi-

zity máme s sebou mít. Vílí scénář jsem bedlivě hlídala. Důležitý byl jeden velmi složitý výstup, a to tančení víl s Haničkou v písničce Řekni mi, lípo. Po skončení písničky máme asi 30 vteřin na převléknutí do černého a vyjždíme se zrcadly na scénu. Ne vždy se nám v té rychlosti podaří obléknout a nachystat, ale improvizace k divadlu patří. Na březnových představeních chyběla ze zdravotních důvodů Vanda. Bylo to náročnější, ale i to jsme zvládly, protože Zdenka nám upravila části choreografie, které byly pro čtyři tanečnice a jako víly jsme tančily prostě ve třech. Na černé divadlo tančila Zdeňka za Vandu.

Byl moment, kdy to bylo hodně těžké a časově náročné. Když jsem přišla ze školy, musela jsem udělat nějaké povinnosti doma, naučit se na druhý školní den a spěchat na zkoušky. Jsem ráda, že jsem také poznala lépe a z jiné strany našeho třídního učitele, který v divadle také hraje. Jsem ráda, že jsem na Simončinu nabídku hrát v divadle kývla. Bylo to velmi náročné, ale zažili jsme spolu všichni i hodně legrace. Doufám, že si někdy ještě budu moct zahrát.

Dominika Ella Pagáčová

POZVÁNKY

Neděle 9. dubna
POSEZENÍ S CIMBÁLOVOU MUZIKOU
ZA OPONOU
 Dělnický dům

Středa 19. dubna
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
LILA Domov pro postižené děti

Sobota 22. dubna
HUMANITÁRNÍ SBÍRKA
 Dělnický dům

Sobota 22. dubna
VÍTÁNÍ JARA SE SVĚTLUŠKAMI

Pondělí 24. dubna
ROZHLASOVÁ RELACE
K OSVOBOZENÍ OBCE

KINOKAVÁRNA OTNICE

Pátek 21. dubna 20 hodin
PŘÁNÍ K NAROZENINÁM
 Česká komedie 2022, 93 min

Neděle 23. dubna 17 hodin
MIMONI 2: PAĎOUCH PŘICHÁZÍ
 Animovaná rodinná komedie
 USA, 88 min

Sobota 13. května
FÉROVÁ SNÍDANĚ
 Farní zahrada

Sobota 13. května
JARNÍ PRODEJNÍ VÝSTAVA
 U základní školy

Neděle 14. května
VYSTOUPENÍ KE DNI MATEK
 Základní škola

Sobota 20. května
PODVEČER S ŽIVOU HUDBOU
 Obecní knihovna

Sobota 27. května
DĚTSKÉ RYBÁŘSKÉ ZÁVODY
 Rybník v Poltni

Sobota 27. května
DEN DĚTÍ
 Sportovní areál u školy

Sobota 3. června
GULÁŠFEST
 Sportovní areál u školy

Víkend 17. a 18. června
ALOISKÉ HODY
 U základní školy

Sobota 15. července
OSLAVY 140. VÝROČÍ
otnického hasičského sboru

Vaše příspěvky do dalšího čísla zpravodaje
 zasílejte na e-mail: otnickyy.zpravodaj@seznam.cz
 Uzávěrka příštího čísla: 1. června 2023

Registrováno Ministerstvem kultury ČR
 pod registračním číslem MK ČR E 13052
 Vydává obec Otnice čtvrtletně.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

OSTATKY

